

REDACTIUNEA.
 Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30
 Scrierile nefranțate nu
 se primesc. Manuscrisurile
 nu se retrimit.
 INSERATE se primesc la AD-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
 următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Dukas Nachf.,
 Max. Augenthaler & Emrich Leiner,
 Heinrich Schalek, Rudolf Mosse.
 În Budapesta: A. V. Goldber-
 ger, Ekstein Bernat, în Ham-
 burg: Werdly & Liebmann.
 PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 ră garancă pe o coloană 6 cr.
 și 30 cr. înțeles pentru o pu-
 blicare. — Publicările mai dese
 după tarif și învoia.
 RECLAME pe pagină a 8 a o
 soră 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

(Număr de Duminică 20)

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se prenumeră la toate ofi-
 cialele postale din țară și din
 afară și la d-nii colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare
 Târgului Inului Nr. 30, eteșit
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
 luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
 v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 108.—Anul LXIII.

Brașov, Duminică 14 (27) Mai.

1900.

Premergeți cu exemplu bun!

Intrăm în periodul, în care nu
 numai pe terenul școlar, cu ocaziunea
 esamenelor an ale, dăr și pe cele-
 lalte terene culturale se desfășură
 mișcarea cea mai viuă peste an.
 Cam pe timpul acesta se țin cele
 mai multe întruniri, seu mai bine
 dis adunări anuale ale societăților
 noastre culturale, între cari sunt cele
 mai numeroase și importante întru-
 nirile învățătoresci și adunările des-
 părțimentelor Asociațiunei noastre.

Nu voim să vorbim astăzi în
 special de esamenele școlare seu de
 amintitele întruniri, ci voim să ară-
 țăm peste tot, cât de mare este în-
 semnătatea acestor întruniri școlare-
 învățătoresci și literare-culturale din
 toate punctele de vedere pentru po-
 porul nostru și pentru înaintarea lui.

De nenumărate ori s'a vorbit în
 coloanele foiei noastre, cât de neapă-
 rată trebuință avem de reuniuni de
 tot felul și pretutindeni, căci pro-
 gresul unui popor se măsură mai
 întâi de toate după școlile și reu-
 niunile lui. Adevărat, că și pe tere-
 nul școlar și pe celelalte terene cul-
 turale o ducem destul de rău și
 greu, din cauze, cari le cunoștem
 cu toții și nu mai e lipsă de a le
 explica aici.

Este asuprea generală, de care
 suferim și care se resfrânge puter-
 nic și asupra vieții noastre culturale.
 Cu toate acestea, multămită impre-
 jurărilor neatârnatore de voința duș-
 manilor limbei și culturai noastre na-
 ționale, nu ni-se poate lua totă pu-
 tința de a da semne de viață cel
 cel puțin pe câmpul pacinic școlar
 și al reuniunilor culturale.

Însă tocmai conștiința, că ni-
 mințele dușmane nouă ne urmăresc
 până și în sanctuarele științei și ale
 culturai, cari ar trebui să fiă ferite
 de ori-ce atingere cu patimile lup-
 telor inverșunate politice, ne face
 și trebuie să ne facă să înțelegem și
 mai mult, să pētrundem și mai tare
 însemnătatea cea mare, ce o au pen-

tru noi întrunirile și reuniunile de
 tot felul, menite a dovedi din an în
 an progresele, ce le facem în mânia
 tuturor pedecilor și neajunselor în
 cultura noastră națională.

Dăr n'ajunge, firesce, ca cine-va
 să dică: „Recunosc, că adevăr spu-
 nești. Sunt convins, că mult cumpă-
 nesc în viața noastră acele întruniri
 anuale, prin cari se pune așa dicend
 în fiă-care an o meșuină, ca semn
 până unde am înaintat“, — ci tre-
 buie să și dovedim prin fapte, că
 suntem pētrunși de toate acestea.

Este neapărat de lipsă, ca ni-
 menii dintre noi să nu lase să trecă
 nici cea mai mică ocaziune de a
 sprijini cu totă sinceritatea și din
 totă inima mișcarea noastră culturală,
 luând parte activă la toate manifes-
 stațiunile ei, interesându-se de pro-
 gresele tinerimei noastre în școle,
 prin participarea viuă la esamenele
 publice și prin o contribuire cât de
 mică pentru încurajarea școlarilor
 celor mai diligenți și capabili.

Lucrul cel mai de căpeteniă este
 ca fruntașii, bărbații noștri inteligenți
 și cu dare de mână, cu un cuvânt
 toți Românii de inimă, afe-se în
 împrejurări mai bune seu mai mo-
 deste materiale, să pērmērgă aici cu
 exemplu, căci nimic nu prinde mai
 bine, și nimic nu influențază mai
 norocos asupra amintitei mișcări, de-
 cât exemplul de încurajare cel dăm
 unul altuia, deșteptând ast-fel ambi-
 țiuinea și însuflețind la fapte bune.

Pecatul tuturor acelora, cari
 pōte numai printr'un rău obicei
 rămân nepăsători, când ici se încheiă
 activitatea anuală a unei școle, colo
 se ține o adunare generală menită
 a da sēmă, ce au făcut și cum au
 lucrat membrii cutărei societăți de
 cultură, — acest pecat este mare,
 atât de mare, încât fără a esagera
 se pōte numi un pecat de mōrte.

Căci cel ce stă astfel la o parte,
 decât el are numai cât de puțină tre-
 cere în cercul, în care trăește, trage
 alți mulți după sine și-i face nepu-
 tincioși pentru a-și implini datoria

lor sfântă față cu națiune, pe când
 decât ar pași înainte și ar dice:
 „Haideti cu mine!“ ar aduce un
 ajutor viu și puternic causei cultu-
 rei noastre și ar contribui astfel tot-
 odată de-a mări curajul și increde-
 rea în șirurile celor ce luptă cu multe
 greutăți și cu mari jertfe în ogorul
 culturai noastre romănesci.

Fiă, ca aceste rēnduri să facă
 pe cât mai mulți să înțelegă, cât de
 ușor le este a căra, ca și furnica la-
 boriōsă, fiă care din ei câte-o petri-
 cică la marea clădire a viitorului po-
 porului nostru, care atērnă dela gra-
 dul culturai, ce și-o va putē câștiga!

Revista politică.

Am arătat în numărul trecut de
 Duminică, cum scie să împartă gu-
 vernul **ajutōrele de stat** preoțimei
 noastre romăne și cum aceste ajutōre,
 cari nici nu merită numele, ce li-se
 dă, sunt numai nisce mijlōce ordi-
 nare în mâna fișpanilor și a solgă-
 birilor unguresci de a corupe pe
 preoți și a-i supune robiei lor. Asta
 s'a vēșut din modul și chipul cum
 s'a făcut împărțirea în archidieceasa
 Blășului. Pe când scriam săptămāna
 trecută despre cele ce s'au petrecut
 la împărțirea ajutōrelor în archidie-
 cesă, nu aveam încă cunoscința de
 modul cum s'a procedat în diecese.
 Sciam numai, că în diecesa Lugo-
 șului procedarea a fost cu totul alta,
 întrucât lista prezentată guvernului
 de cătră Consistoriul din Lugoș a
 fost respectată, dăr n'aveam infor-
 mațiuni asupra celor ce s'au petrecut
 în diecesele de Oradea-mare și
 Gherla. După informațiunile, ce le-am
 primit în urmă, cu indignare a tre-
 buit să constatăm, că în **diecesa**
Gherlei s'a făcut o batjocură și mai
 mare dōr' decât în archidieceasă. Mai
 bine de 18,000 fl. a împărțit guver-
 nul preoțimei din diecesa Gherlei,
 notați însă, că din 510 preoți n'au
 fost „miluiți“ decât 218. Datu-s'au
 celor mai „patrioțici“ câte 500 fl.,
 altora 400, apoi 3 și 2 sute și ca

de pomană s'au aruncat unora și 28 fl.
 Fresce, guvernul a împărțit cu sute
 de florini numai pe aceia, cari cum dice
 corespondentul nostru, nu s'au disti-
 ns prin alte „merite“, decât că
 s'au arătat nepăsători față de școlā
 lor confesională și au lucrat pe sub
 mână pentru ridicarea școlilor de
 stat. Apoi unii din cei împărțitiți
 „păstoresc“ în parochii bune, sunt
 omeni bogăți și fără pic de merit
 pentru biserică și popor. Pentru-ca vol-
 nicia și batjocura să fiă și mai cu
 cōrne, preoții ajunși în grația mi-
 nistrului, au fost înainte încunoscii-
 țati prin deregători civili, că „la pro-
 punerea lor“ au să capete dela episcop
 suma cutare și cutare.

Etă, așa scie stăpânirea ungu-
 gurască să respecteze principiul drep-
 țății și așa scie ministrul șovinis-
 mului unguresc să vire ispita în
 sinul clerului romăn, pentru a-l su-
 pune și robi planurilor dușmane bi-
 sericeii noastre.

Săptămāna intrēgă s'au conti-
 nuat în Budapesta **desbaterile de-**
legațiunilor. Delegațiunea ungară a
 lucrat în secțiuni și a sfirșit discu-
 siunea asupra budgetelor ministe-
 rilor comune, ér de erî desbaterile
 se fac în plen. Ungurii n'au ridicat
 piedeci și greutăți, ei au votat fru-
 mos frumūșel milioanele și cu iutelă de
 vapor și cu superficialitate au trecut
 peste toate cestiunile ce li-se oferiră spre
 gândire și apreciere. În sinul acestei
 delegațiuni n'a fost opozițiă seriōsă,
 și decât totuși unul seu altul și-a ri-
 dicat glasul contra pretensiunilor
 mari pentru armată, a făcut'o numai
 ca de paradă.

Mai altfel au mers și merg lu-
 crurile în **delegațiunea austriacă.** Aici
 tot se mai pune ceva temeii pe se-
 riositatea, ce trebuie s'o aibă desba-
 terile, și mai ales deputații cehi sunt,
 cari critică și combat pretensiunile
 ministrului de rășboiu. Delegațiunea
 austriacă nu va lucra în plen, decât
 săptămāna viitoare, când se așteptă
 ca discusiunile să iasă din cercul
 strimt al declarațiunilor seci.

FOILETONUL „GAZ. TRAN.“.

Din „Țiganiada“.

De I. Budai Delean.*

Vlad Vodă Tepeș avēnd bătaie cu
 Turcii, face o trupă de Țigani, îi adună la
 un loc, îi înarmază, le dă merinde și-i tri-
 mite în contra Turcilor. Acest lucru îl face
 din precauțiune, căci fiind pe atunci mulți
 Țigani în Țera Romănescă, nu voia Tepeș,
 ca Țigani cu firea lor de a ține cu cel
 mai tare și a-și apēra pielea să se dea pe
 partea Turcilor, fiind astfel Românilor spre
 ariăciune.

În cântecul, ce urmēză, se descrie
 cum dă poruncă Vlad Tepeș ca să se adune
 Țigani, și cum adunați se înfățișază și trec
 pe dinaintea lui; urmēză apoi cuvēntarea
 lui Tepeș și multămita, ce o aduc Țigani
 pentru dragile de merinde și cer dela Vodă,
 ca să le dea păzitori dintre cătanele dom-
 nesci, ca să-i apere în contra tâlharilor.

*) Opul acesta, pe care l'am anunțat și în
 nrul de Duminică trecută, îl recomandăm încă
 odată ca o bună și potrivită carte de petrecere,
 atât pentru plugari, cât și pentru omenii noștri
 ca carte dela sate. Costă 90 bani, cu porto 1 cor.

...Vrēnd să ferescă Vlad asta dēră,
 Află o mijlocire minunată:
 S'adune pe toți puii de ciōră,
 Și să facă o țigănescă armată,
 Care într'un loc osebit să fie,
 Ce în țēră se 'ntēmplă, să nu scie.

Deci poruncă dēte în totă parte
 Ca Țigani la un loc să se adune,
 De cetatea Nēgră nu departe,
 Între Alba și Flămānda; cum spune
 Cronica, ér mai pe larg hărățōga
 Din mănăstirea dela Zănōga.

Destul, că peste puține zile
 Acolo țigănia se strinsă
 Cu șetre, copii și copile,
 Incingēnd apoi arma neînvinșă,
 Jurară lui Vlad-Vodă credință
 Cu totă a lor ciōroiēcă sēmēntă.

Atunci Vlad-Vodă, cētă de cētă
 Porunci să iēsă la privelă
 Țigăniea voinică, într'armată;
 Apoi cu cățuta rēnduiei
 Să trecă ca și gata de cale
 Pe dinaintea Mării Sale.

O Musă! fă-mi acu peptul tare
 Ca de aramă! dă-mi de taur tu glasul,
 Ca să pocli cânta: câte și care
 Cete viteze au ridicat pasul,
 Eșind dintru dalba țigănie,
 Că vrednice-s lumea să le scie!

Întăi dēră de toți purcēsă
 Cēta lui Guliman vestită;
 Toți ciurari și feciori de casă;
 Vai de acela care îi întărită!
 Trei sute erau ei pe indelete,
 Afară de prunc, muieri și fete.

Dăr armele lor cele îngrozite
 Erau nisce mari furce de șatră,
 Pe la vērful cu fier agerite,
 Cu care îndată trinteau de vatră
 Pe vrăjmașu de aprōpe seu departe;
 Acolo să veți tu capete sparte!...

Ce să mai dic de al lor Voivod mare
 Guliman voinic! oh:... acela!
 — De nu-l va prăpădi vre-o întēmplare —
 Nu va bate el în zadar lela;
 Nice va zăcea prăvălit pe spate,
 Neavēnd el dōră în traistă bucate.

După acești veniră înainte
 Armați și în rēnduri tocmite bine,
 Zlătarii, de inele și ținte
 Făcători, douē sute; ér cine
 Îi duce, și le este povață?
 Tiner Parpangel, și mândru în față.

El se 'nrudea în dirēptă spiță
 Cu craiū Zēndadel, a cărui mare
 Și peste toți înălțată viță
 Toama de unde sōrele rēsare
 Cu sōrele împreună eșise,
 — Precum el până trăi se scrisse. —

Cel mai bun cântăreț din gură
 Și din lăută era; minte istētă
 Avēnd și tot felul de învățatură
 Ce place la boieri în pălate;
 Acel fel era Voivodul mare
 A zlătariilor, mergēnd călare.

ÉR după dēnsul tot alese
 Șiraguri, din fumegata lui cētă
 Se duceau într'un rēnd tot câte șese,
 Cărur urma cealaltă glōtă
 În pielcuța golă, golșōră
 Și sclipind de nēgră ca și o ciōră.

Cu totă „impăcarea“ din Bucovina nedreptățile, ce li-se fac fraților noștri bucovineni, nu vor să înceteze. Jertfa a volniciei și persecuțiunii dușmane a căzut acum de curând școala română din comuna Mihalea, din care limba română a fost isgonită din partea consiliului școlar al țării. Înainte vreme în numita comună era numai limba română, în urmă și limba rutenă, er acum spre mai marea batjocură a „pactului“ dintre deputații români conservativi și guvern, locul limbei române l'a ocupat cea rutenă. Cu drept cuvânt esclamă der unul din fruntașii fraților noștri din Bucovina: „Pacea e încheiată, sistemul însuși continuă, mai cinic și mai pe față decât ori și când“.

Mai de mult diarele din România răspândise scirea, că Liga culturală din Bucuresci plănuiesc convocarea unui meeting de protestare din incidentul persecuțiilor în afacerea Iancu. Diarele din România, ce ni-au sosit astăzi, publică acum un manifest al Ligei culturale din Bucuresci adresat Românilor din Regat. În acest manifest se accentuează, că de doi ani Liga n'a mai luat parte la meetinguri de protestare pentru frații asupriți. — „Se creșuse un moment, că pentru Românii de peste munți avea să se ivescă o eră nouă, o eră de egalitate, de drept și echitate, der speranța unora și iluziile altora s'au dovedit lipsite de ori-ce temelii. Jugul continuă a apăsa, Românii continuă a suferi.“ Manifestul dice, că cestiunea națională se impune din nou atențiunii tuturor. Amintesc cazul eroului românismului Iancu, despre care adversarii rasiei române au îndrăsnit să dice, că ar fi fost un criminal. Dice, că în loc de a da legitimă satisfacție Românilor indignați în inimile lor „în fața acestei păgâne atingeri“, s'a pornit gonă contra acelor trei tineri universitari români, cari au încununat mormântul lui Iancu și se continuă prigonirile de mai înainte. Apoi manifestul spune, că Liga conțeză în noua ei acțiune la spriginul sincer al tuturor Românilor din patria liberă și independentă, și încheie cu cuvintele: „Să uităm miclele miseriei trecătoare și într'o singură pornire a sufletelor noastre să ne aventăm cu toții din ori-ce partid am fi la înălțimea datoriei, pe care simțirea patriotică ne-o indică“. Manifestul e semnat de „comitetul central executiv al Ligei culturale“.

10 Maiu în Bucuresci.

Martī, 9 Maiu, la orele 7 s'era s'a s'evērsit la Palat, în prezența M. M. L. L. Regelui și Reginei, A. A. L. L. R. R. Principelui și Principesei României și a Principelui Carol, solemnitatea țintuirii a două stēguri, ce erau a-se încredința a două di batalionelor 7 și 8 de vênători, înființate de curând.

Mercuri, 10 Maiu, 21 tunuri, trasa în reversatul dorilor, au vestit Capitalei a 34-a aniversare a suirei pe tron a M. S. Regelui și a 19-a a încoronării.

La orele 9 dimineața o gardă de onore formată de o companie din batalionele 7 și 8 de vênători cu muzica, veni la Palat să ridice drapelele acestor batalioane, a căror țintuire se făcuse în ajun, și se le ducă la Metropoliă pentru a fi aședate în biserică spre sântire.

La orele 10¹/₄, M. S. Regele, împreună cu A. A. L. L. R. R. Principele și Principesa României, Principele Carol și Principesa Elisabeta, au pornit dela Palat la Metropoli, în trăsuri de gală înhamate cu câte 4 cai, escortați de un numeros stat major, de adjutanți regali și de divisionul de gendarmi călări.

Plecarea dela Palat a Majestății Sale și a Altețelor Lor Regale, spre a asista la Te-Deumul, ce avea a se oficia la Metropoliă, a fost anunțată priu 101 tunuri.

În tot lungul stradelor, trupele din garnisonă, înșirate pe trotore, sub comanda d-lui general de divizie Arion, comandantul corpului II de armată, au dat onorurile, muzicile cântând imnul național la trecerea Suveranului și a Altețelor Lor Regale; er mulțimea, înșesată pe strade, la ferestre și pe balcōne, frumos împodobite cu stēguri, covōrș și ghirlande de verdētă, saluta cu iubire și respect, acoperind cu flori pe Suveran și pe Altețele Lor Regale.

La orele 10¹/₂, Regele, Principele și Principesa ajung la Metropoliă, unde sunt întâmpinați, la intrarea în biserică, de I. P. S. S. Metropolitul Primat, care presintă M. S. Regelui Crucea și Evangelia; de I. P. S. S. Metropolitul Moldovei și Sucevei; de P. P. S. S. L. L. Episcopi și Archierei, membrii ai S-tului Sinod, precum și de d. G. Gr. Cantacuzino, președintele consiliului, împreună cu toți d-nii miniștri.

După terminarea Te-Deumului, M. S. Regele încredință drapelele nouelor batalioane de vênători, comandanților respectivi în fața bisericeii.

Suveranul, adresându-Se delegațiunii batalionului 7 vênători, rosti următoarele:

„Incredințez acest drapel batalionului 7 de vênători, spre a-l păzi cu cinste și a-l apăra cu sângele său“.

La care d-l maior Simionescu, comandantul batalionului, a răspuns:

Sire!

Drapelul, ce Majestatea Vōstră binevoescă a încredințat astăzi batalionului 7 de

vênători, va constitui sufletul și viața noastră.

El, înfățișându-ne țera, tronul și onoreea, va fi pentru noi talismanul, ce ne va călūzi și conduce la viitor.

Vederea lui ne va îndoi curagiul și puterile la primejdiă; la umbra lui ne vom aduna, apărându-l și perind chiar până la cel din urmă la nevoia.

Să trăiți Majestate!
Trăescă Augusta Vōstră familiă!
Trăescă țera și armata!

După aceea M. S. Regele, adresându-se delegațiunii batalionului 8 de vênători, rosti aceleași cuvinte:

„Incredințez acest drapel batalionului 8 de vênători, spre a-l păzi cu cinste și a-l apăra cu sângele său“.

D-l maior Antonescu, comandantul batalionului, a răspuns:

Sire!

Oficieri și trupa batalionului 8 de vênători, vor avē adēnc gravat în inima și mintea lor, că pe drapel, sus, la picioarele Vulturului țerei, stă scris: „Onore și Patriă“.

Ei vor șoi, că această emblemă, acest simbol — drapelul — le va reaminti în tot momentul, că onoreea și patria trebuie să fiă ideal sacru pentru care se vor jertfi.

Călūziți de pilda acelora, cari au fost eroi la Grivița, sub înalta conducere a Majestății Vōstre, și doritori a rămâne la înălțimea trecutului lor, vênătorii batalionului 8 rōgă ferbinte pe Cel Atotputernic să le dea curagiū în lupte, ca în urmă, acoperiți de gloriă și de mărime, să trîmbițeze departe, departe peste hotare, renumele lor și al Patriei.

Să trăiți Majestate!
Trăescă Augusta Vōstră familiă!
Trăescă țera și armata!

După care drapelele cu garda lor de onore au defilat și apoi au pornit la locurile hotărîte.

În urmă Suveranii cu principii și principesele merseră în apartamentele metropolitane, unde primiră felicitările Metropolitilor, a membrilor Sf. Sinod, ministriilor și atașăților militari străini.

Apoi, Regele și principele încălecară, și însoțiți de toți d-nii generali, de toți d-nii atașăți militari pe lângă legațiunile puterilor străine, de adjutanții regali și o numerosă suită pornesc împreună cu A. S. R. Principesa României, care luase loc cu principele Carol și principesa Elisabeta în trăsura, spre bulevardul Univerșității.

În momentul când regele se apropiă de flancul drept al trupelor, d-l general Arion întâmpină pe Suveran și 'l presintă raportul, er principele moștenitor luă comanda brigădei VIII de infanteriă.

A. S. R. principesa cu A. S. R. principele Carol, ajungând în fața Univerșității, se scoborî din trăsura și luă loc în pavilionul într'adins construit; se aflau acolo, împrejurul M. S. Reginei, toți d-nii miniștrii cu dōmnele, d-nii președinți ai corpurilor legiuitoare și d-nii membri ai corpului diplomatic cu dōmnele.

Înalți demnitari ai Statului și un forte

numeros public de distincțiune ocupau tribunele, ridicate la dreapta și în stânga stătuiei lui Mihai-Vitezul și de-alungul fațadei palatului Univerșității.

M. S. Regele, încunjurat de numerosă Sa suită, se aședă înaintea Statuei Mihai-Vitezul și primi defilarea trupelor în ordinea următoare:

Comandantul corpului II de armată cu statul său major;

Muzicile trupelor din paradă;
Drapelele batalionelor 7 și 8 de vênători;

Putonul oficerilor din garnisonă;
Două companii ale școlii de oficeri;
Școala militară de artilerie și geniu;
Internatul medico-militar;
Școala militară de administrațiă;
Școala de poduri și șosele;
Liceul „Traian“ dela Turnu Severin;
Comandantul diviziei IV infanteria cu statul său major;

Batalionul 3 vênători;
Batalionul 5 vênători;

A. S. R. principele moștenitor, comandantul brigădei VIII infanterie;

Regimentul Mihai-Vitezul Nr. 6 (trei batalioane);

Regimentul Ilfov Nr. 21 (trei batalioane), precedate de cele 2 companii de bacalaureați;

Regimentul 1 geniu (două batalioane);
Loc ținitorul de guvernator al cetăței Bucuresci cu statul major al cetăței;

Regimentul 2 cetate, (10 companii);
Compania de pompieri;
Comandantul artileriei corpului II de armată;

Regimentul 2 artilerie (6 baterii);
Regimentul 10 de artilerie (6 baterii);
Escadronul 2 tren (9 secții);

Inspectorul general al cavaleriei;
Comandantul brigădei II călărași;
Regimentul 6 roșiori;
Regimentul 3 călărași;
Divisionul gendarmilor călări.

Defilarea și ținuta trupelor fiind bună, M. S. Regele a binevoit a arata d-lui comandat al corpului II de armată înalta Sa mulțumire.

După defilare familia regală s'a întors la Palat.

La 2¹/₂ d. a. Regele, Principele Ferdinand, Princesa Maria și cu micii principii au asistat la serbarea școlară dela Ateneu, unde d-l Dr. Onciul profesor universitar, a ținut o frumoasă conferență intitulată „10 Maiu“.

La orele 5 s'era Maj. Lor au primit în grădina palatului pe elevii liceului „Traian“ dela Severin. Fanfara elevilor a cântat Imnul regal, er doi din elevii cei mai mici au rostit în versuri cuvinte căldurose de felicitare Maj. Lor.

S'era orașul a fost frumos iluminat.

Joi dimineața A. S. R. Principesa Maria s'a dus la Cotroceni împreună cu micii Principi Carol și Elisabeta, ca să felicite regimentul 6 Mihai-Vitezul pentru frumoasă ținută ce, a avut la defilare.

Regimentul formase un pătrat pedoș

Cei într'armați aveau buzdugane
De aramă și bine ținute;
Toți omeni tari, și groși în ciolane
Cu peru îmbruzit, barbe spirilite,
Haine aveau lungi, scurte, și învrastate,
Unii fără mâneci, alții rupte 'n spate.

A treia cētă cu pașii mēsurati,
Căldărarii 'nalți de stat, se iviră,
Toți căciulați și la barbă afumați,
De țaria lor lumea se miră,
Taie arama ca nisce șindile,
Și rabdă la fōme tot câte trei țile.

A patra cētă venind se vēdură
Fierarii cu ale lor cumplite barōse,
Apoi cărbunarii cei negri de zgură!
Inarmați erau și ei cu cōse
Pe nesce rude lungi aședate
Și în forma lăncilor ferecate.

Căpitanul lor era Drăghici hăl cu minte,
Carele multe vremuri vēduse,
Și totuși din gură nicu un dinte
Încă până acolea nu-i căduse;
Acum ținea el a șeptea muiere
Și încă se simția bine în putere.

Trei sute de armați numără cēta,
Pedestime alēsă: fieși-care
Mergera voios și de rēșboiū gata;
Măcar-că purtau ei de vēndare
Seceri, cuțite, fōrfece, zale,
Și nu le lipsea, — numai parale.

Sosiră apoi în șirēguri grōse
Lingurarii cu securi pe spate;
Toți bine îmbrăcați, cu barbe rase,
Si la brău avēnd nisce bārđi late,
Ce tōte soiuri de lemne taie,
Armă prea bună și de bātae.

Povața lor și vrednicul jude
Era Neagu! iubeț de dreptate;
Însă acum numai de stânga aude,
Și e cel mai bun meșter de covate,
De scafe, căuce, linguri, tăiere,
Răvare, hāmbare și de cuiere.

Dēr cine va spune cum se cade
Cēta slăvită ce acuma vine?
Sfinte Sărsăilă, drăguțule bade!
Șoptesc-mi ce voiți să țic bine;
Că fără de a ta 'naltă însufflare
Glasul meu putere nu are!

Aceștia erau — pe limba învētată
Grăind — aurari; pe limba jōsă
Însă băiași li-a țis prōstă glōtă;
Acēsta era cea mai alēsă
Cētă dintru tōtă țigănie;
De armați numēra mai la o miie.

Avea la dreapta sulițe lungue
Și nesce săbii de-a stânga scurte. —
Care scia cum sulița împunge,
Cum de sabie trupul amurte, —
Acela trebuia să aibă frică
Și grōză de astă cētă voinică.

Eră pe aceștia cu fală-i duce
Tandaler inimosul, de care
Nu cutēză nime să se apuce,
Așa este de harnic și tare:
Frică nu cunōșce, nice spaimă;
Că ar umbla cu dracul, pisma-l defaimă.

Pe urmă în stoluri grōse, neaședate,
Mergeau Lăicții goletii droie
Ca nesce păzitori de bucate
Inarmați cu măciuce și maie;
Muierile cu prunci mici în spate
Unii de tot goli, alții de jumătate.

Corcodel peste dēnșii avea poruncă
Sē-i povēțuiască în rēnduială;
Corcodel! care cu bobî aruncă
Și cu vrăjiturī omenii înșală:
Ori-cine ce fură el scie,
Spuinu-i dracu din respintie.

După-ce toți în jur s'au aședat
Puindu-se în formă de cunună,
Lăudă Vlad-Vodă cu glas înălțat
Ascultarea lor și voia bună;
Apoi, decă pe toți gata îi vede,
El de aci într'altă parte purcede.

* * *

Cărțile din Ciōra nu spun aice
Mai multe; er cele din Zănōga
Mai adaogă încă — prin un „se țice“ —
Și o vorōvă a lui Vlad-Vodă întrēgă,
Care el la cea 'ntēmplare o țisă,
Ecāt'o pe cum o aflai scrisă!

„Ascultați voi ciōre blāstemate!
Etă, că v'am dat arme voinice
Precum și tot felul de bucate;
Însă, ca și pe nimic să nu vē pice
Pera în gură zăcēnd voi pe spate,
Moși vē voiți da, pāmēnturi și sate.

rëndurii. Pe când A. S. R. Principesa Maria, însoțită de d. colonel Boerescu, împărția flori la soldații din rândul întâiu, micii principii Carol și Elisabeta conduși de cătră d. maior Lambru, împărțiau flori la rândul al doilea. La plecarea Altețelor Lor Regale ofițerii regimentului au acoperit cu flori trăsura princiară.

Colonelul a dat ofițerilor și soldaților concediu până Lună.

*

Serbare la Ateneu.

A fost o minune! Acosta e părerea tuturor, cari au asistat aseră la serbarea dată la Ateneu de elevii liceului „Traian” din Severin.

De trei zile — scrie „Rom. Jună” — nu se mai găseau bilete. Tote fuseseră luate cu asalt. S'a oferit până la 200 lei pentru o loge, d'er se vându-se pe câte 12 lei una! A fost o minune serbarea și ea a fost menită să smulgă lacrimi de admirație Suveranilor și publicului asistent, să aducă laude minunaților elevi și fericire deplină unui om, directorului Teodor Costescu.

De dece ani acest om muncește neîncetat, adună ban cu ban pentru înfrumusețarea liceului, pe care-l conduce, alege profesorii cei mai emeriți și-i stimulează neconținut la muncă. Și ați culege rōdele, cele mai frumoase rōde, pe cari le pōte dori un profesor. Le culege și le merită, admirat și iubit de toți căți îl cunosc și-l prețesc.

Acestea despre director; acum, despre serbare:

La orele 8 și jumătate și-au făcut apariția în sală MM. LL. Regele și Regina și A. S. R. Principesa Maria, însoțite de dōmnele de onōre, de d-l George Philipescu, mare mareșal al palatului, de d-l general Vartiade, șeful casei militare și de d-l major Dimitrescu.

Famfara liceului, compusă din 40 elevi, a primit pe Suveranii cântând *Imnul regal*. Cu acosta cântare s'a început programul. Famfara a intonat apoi „Festouverture”, de H. Strobl.

A urmat apoi elevul D. Brezulescu din cl. VI-a a liceului, care a ținut o conferință, trecând în linii generale *Istoria Romanilor*. Când elevul conferențiar a vorbit despre domnia Regelui Carol, publicul s'a ridicat și a făcut ovății entusiaste Suveranilor. Se părea, că în sufletul tuturor trăia viu sentimentul de iubire și admirație pentru Dinastia.

Apoi corul liceului compus din 100 elevi și pus sub conducerea mēstrului I. Paulian, a cântat *Copii Români!* și *Lugojanca*. Corul a fost viu aplaudat, de Suveranii și de public.

Se desface apoi cortina, orchestra liceului începe să cânte piano și 11 elevi vin în fața scenei cu planșe de desemn și încep să lucreze. Ei nu se numesc nici Ra-

fael, nici Michel Angelo, nici Tițian, ci se numesc: Grigoriu, Racoveanu, Albahari, St. Popescu, Lălea, Talpoșin, Moisescu, Franasovici, R. G. Popescu, Penhas și Dosei.

În 10 minute fâ-care dă gata câte un peisaj, o figură, etc. Unul desemnează Porțile-de-fer, altul turnul lui Sever, altul Dunărea albastră. Publicul se entusiasmă, aplaudă, bravăză, Suveranii se ridic, privesc cu atenție și aplaudă neconținut.

Apare profesorul mēstru Radu Liviu și e salutat cu vii aplause.

Urmăză exercițiile de ordine executate în tact perfect de 32 elevi puși sub comanda mēstrului de gimnastică Bucovineanu. Aci se sfârșește partea I-a a programului.

M. S. Regina se retrage la orele 10, însoțită de d-na de onōre.

Partea a II-a a programei a început cu o cuvântare ocașională rostită de elevul G. Ionescu din cl. III-a. Fōrte bine pronunțată, cu voce dulce, cuvântarea micului elev a atras vii aplause din partea tuturor și ovății pentru M. S. Regele.

Au urmat apoi exerciții militare executate de un pluton de elevi armați, puși sub comanda elevului sergent-major Franasovici.

Ceea-ce însă a uimit pe toți, au fost danțurile naționale executate de 16 elevi, îmbrăcați în costume naționale și conduși de mēstrul Bucovineanu. „Brēul”, „Țuțuianca Obirșei”, „Bănățenca”, „Colo” (sîrbă), „Cum se bate Dunărea” și „Hora Cloșanilor”. Unele au fost bisate. Sala era electricată. Palăriile se agitau, aplausele ropăeau cu mult după căderea cortinei.

Orchestra compusă din 40 elevi și pusă sub conducerea d-lui Schuller, a executat „Reverie Russe”, în mod magistral. Și ca încheiere famfara a cântat Imnul regal și încă două marșuri.

Mulțimea a făcut ovății călduroase elevilor și d-lui Costescu, serbarea sfârșindu-se la orele 11.

Războiul dintre Buri și Englesi.

Acest război, provocat de Anglia din pofta nesăturată după avere și stăpânire tot mai mare în lume se apropie de sfârșit. Sfârșitul, după toate semnele, va fi mai sânger decât începutul; el va completa spre rușinea „civilizației” moderne, marea tragediă a unui popor viteț și cu frica lui Dumnezeu, care n'a luat armele, decât pentru ași apăra libertatea și viața națională.

Este posibil — după toate câte se petrec pe sângerul teatru al luptelor din Africa de miadă-đi — ca bētrâna regină Victoria să primescă drept dar de Rosalii provincii nouă subjugate, orașe prădate și mii

de vieți jertfite pe altarul poștei de cucerire englese. Se vor da atunci în Londra și pretutindeni, unde stăpânește mâna nemilōsă a Angliei, banchete și sērbări sgomotōse, ēr Burii își vor deplânge speranțele pierdute pe tăcutul mormēt al eroilor, cari au cădūt în lupta sfântă pentru patriă și libertate. Se va cânta pe tot întinsul imperiului engles „God save the Queen” și pricinuitoarii acestui monstruos război vor jubila și vor chiui de bucurie și esaltare nebună, d'er nu se pōte, ca pacea sufletului lor să nu fiă stășiata de remușcare și să nu fiă turburată de gemătul profund al eroilor libertății bure și de blăstemele femeilor și copiilor aceluși brav popor în potruva, căruia să sevrșească crima uciderii naționale.

*

În scopul sēvrșirii acestei crime datu-s'a imputernicire lordului Roberts să mērgă înainte necruțând nimic. Din Kroonstad el a și plecat la începutul sēptēmănei și a ajuns până la rîul *Rhenoster*, unde se aflau Burii. Aceștia dând de veste, că Englesii năvălesc asupra lor, s'au retras peste nopțe pe țērul contrar al rîului, d'er și de aici s'au dus, după-ce au distrus podul de peste rîu și calea ferată. Burii s'au retras la rîul *Vaal*, dincolo de care se începe republica Transvaalului. Aici, se dīce, vor opune Burii o rezistență desperată, ca să împedec Englesilor trecerea în Transvaal. Nu este însă nădejde, ca ei să pōtă rezista cu succes. Englesii sunt potop de mulți, Burii o mână de omenii.

*

D'er Burii sunt decisi a nu se da plainici așa numai de dragul lui Roberts. După-ce li-s'a topit și ultima speranță, că puterile din Europa, sēu America le va sări în ajutor ca mijlocitori de pace, și după-ce și-au tras sēma și cu eventualitatea, că statele lor libere vor dispăre de pe charta țērilor, Burii s'au pus de gând, că decă e să cadă, se cadă încai cu gloriă și onōre. Au decis, adecă, să se lupte până la ultimul om. Ei vor apăra Pretoria și Johannesburg, aceste două orașe principale, în care pulsăză inima poporului bur. Ba, după-cum s'a dat de veste acum mai în urmă, Burii vor arunca în aer minele de aur dela Johannesburg, acele mine, cari formēză un punct de mare atragere pentru vēnătorii după aur englesi.

*

Đilele viitoare vor fi d'er đile de cea mai grea cumpēnă pentru Burii.

Nu mai pōte fi însă indoiș, că ei vor cadē în fața covirșitōrelor forțe englese, d'er cauza și idealul pentru care luptă nu vor pōtă fi inmormēntate pe veciă. Face-i-vor Englesii prohodul, asistând din depărtare puterile Europei, îmbētrănită în pēcate, cari cu tōte puscile și tunurile de care dispun, n'au vrut orī n'au cutezat să pună o vorbă bună pentru acel popor nobil și mare în nefericirea lui, care atât le-a rugat'o să-l scape din ghiara năvālitorului — d'er înzadar. Guvernele și diplomații au tăcut, d'er nu va făcē istoria, care va osândi după vrednicia nepăsarea și lașitatea lor, ēr în momentul, când se va pecetlui definitiv sōrtea nefericiților Burii, spiritul dreptății și al adevērului va rēsuna prin salele pom-pōse ale reginei Victoria și va mustră cu asprime pe cei-ce fără de milă au căutat pretexte și prilejuri a nimici un neam de omenii, cari n'au alt pēcat decât că iubindu-și viața și neatárnarea, au sărit în focul luptei pentru a și-le apēra.

Fundațiunea Universitară Carol I.

În amintirea „Fundațiunei universitare Carol I” s'a ținut Marția trecută, 9 Maii v. în București, o ședință solemnă în sala bibliotecii sub președinția d-lui ministru al cultelor și instrucțiunei publice.

Cu ocașiunea acosta, d-l rector al Universității, sub a căruia priveghiare e pusă fundațiunea, a ținut un discurs în care a aratat, ce frumoșe progrese au făcut în România studiile universitare, dela modestele lor începuturi de acum 40 de ani și până ađi, când numai la Universitatea din București sunt înscriși 2700 studenți. Termină mulțumind M. S. Regelui pentru înființarea acestei fundațiuni.

După aceste bibliotecarul cetii un raport cătră M. S. Regele despre mersul acestei instituțiuni. Estragem din acest raport următoarele:

„Fundațiunea Universitară Carol I” are o bibliotecă, ce s'a înmulțit anul acesta cu 749 volume cumpărate cu 9000 lei. La 1 Aprilie biblioteca consta cu totul din 978 volume. Biblioteca din an în an e tot mai cercetată; pe când în anul prim (1895—96) numărul total al cetitorilor a fost de 18.419, în al doilea s'a urcat la 23.499; în al treilea la 31.034; în al patrulea la 46.644, ēr în anul acesta (1899—1900) au fost 52.930 de cetitori. Sălile Fundațiunei, cari în primii ani nu erau ocupate, decăt în parte, sunt acum încă prea mici, trecēnd numărul cetitor peste 300 pe đi.

Bursieri (stipendiști) ai fundațiunei au fost la universitatea din București 5, la cea din Iași 3. — *Subvențiuni* (ajutōre) au

„Și de acum înainte ca țēranii Ceilalți în mândra Muntenie Veți fi socotiți și voi Țigani, Decă veți arăta hărnicie; Numa cât trebuie lângă acele, Sē 'mpliniți ș'alte porunci de a mele.

„Între *Bărbătesci* și între *Inimōsa* Este un loc, care *Spătenii* se chiamă, Acolo țigănia zdrăntōșă Tabērând va sta, și luând sēma De a face tōte, câte *Domnēscă* Măria Mea va sē-i poruncēscă.

„Sē sciți, că Turcii acum în țēră Au intrat, că tōte ard și prădēză, Pentru aceea fuga v'ar fi 'nzadară; Ci mai vērtoș cu arma viteză A s'apēra e silit fieș-care Și nici vē rămāne altă scāpare.

„Pentru acosta eu ca și un părinte Al țērii și stăpān, v'am dat arme Ca să vē apērați — decă aveți minte — Când ar căuta Turcii să vē sfarme; Căci aflānd ei țigăניה nearmată Ar pōtă-o prăpādi de-odată.

„Luăți-vē d'er aminte bine, Ca nu dōr să v-se acāte în floce Nescai ghiare turcesci și pāgāne; Că apoi fără cap ce ați pōtă face? Decī când ar da Turcii să vē bată, Nici voi să stați cu gura căscată!

„Datu-v'am tot felul de bucate: Multe legumi, găini și pōme, Douē mii de slānini afumate, Sē nu răbdați în tabēră fōme; Zēr destul, lapte acru și răchie, Ca mai dragi armele să vē fie;

„Lângă aceste: coșuri de fāină Pentru māmāligă multe sute, Sē vē fie la prānđ și la cină; Cincī sute de puțin cu urdă umplute. Ēr voi încārcānd tōte aceste, Mergeți fără de-a face mare veste.

„Îmbrăcāndu-vē în arme viteze Ce v'am dat, purcedeți înainte, Ērā nimene să nu cuteze Înapoi să rămānă — de are minte — Că altmintrelea va trebui să mōră Fiind impușcat ca și o ciōră. —

Atunci într'o gură glōta dīsă: Mulțāmim fōrte Măriei Tale De tōte, ēr mai vērtoș de clisă. Ēn' viie acum dā hāi cu cealmale*) Și începă cu a nōstră țigānie; I-om sătura noi de bātālie!

Apucānd apoi Drāghicī vorōva: „Luminate Dōmne! În țēra tōtă — Dīsē — scim că ți-au rēsbātut slava; Și nu este cineva să pōtă Cālca porunca Măriei Tale, Ba nici pe departe să te înșale.

„D'er să erți Măria Ta! — să dīce, Că ar fi de tālharī căile pline; — Noi n'am vrea să avem cu dēnșii price, Ci am trāi cu tōtă lumea bine, Și ne temem să nu ne slutēscă, Ori ucidă, laia tālharēscă, —

„Rugām dēră pe Măria Sa fōrte, Ca să ne deie pe drum vre-o pază: Ori oșteni, ce n'au frică de mōrte Și de tālharī cu grōsnice obraze

*) Cealmale pōrtă Turcii pe cap.

Și — decă ar fi *Domnēscă* îndurare — Douē sute de cātane or ajunge ne parē”.

Lui Vlad Vodă nu-i părū strēină Acostă cerere țigānescă, Căci — drept vorbind — era de sfat plină, Pentru acosta din garda *Domnēscă* Porunci, călāreți sē-i petrēcă O sută până la Valea-Sēcă.

Cu cātări de drimbe și alăută, Țigāניהa cu tōte ale sale Incă într'acea đi fū petrēcută De ostași, la hotārīta vale. Până aice cartea Zānōgāi spune, Ce într'alte cronici nu se pune.

Un episod din Țiganiada.

Despre un nemeș de viță Țigan cu numele *Becicherec* Iștoc, feciorul lui *Becicherec* Mișca nepot lui *Becicherec* Grui.

Bine-a đis odată nu sciu acum cine: Decă nu e minte, nici cap să nu fie; Căci din mintea slabă pe cap vine Tot rēul. — Fericit, care scie A-și procopsi mintea în cele bune Și a nu o învăța la gânduri nebune.

primit: un student 650 lei, unul 600, ér unul 300 lei. Pentru tipărirea teselor s'au dat ajutoare de câte 135—500 lei la 8 studenți.

Acvea Fundațiunei elocată în acțiun și scrisurî fonciare este de: 749,400 lei. Veniturile în 1895—96 au fost 42,005; an de an au mers crescând, astfel că în anul 1899 - 900 au fost: 58.270.

SCRIRILE ȚILEI.

— 13 (24) Maiu.

Maiatul școlilor române din Brașov se va ține (în cas de timp favorabil) poimâne, **Luni**, în 15 (28) l. c. Ținerea maiialului se va anunța publicului prin revelațiunile muzicii militare, care va parcurge **Luni** dela 6—7 ore dimineața străzile principale din jurul gimnasiului român. Dela 7 până la 8 ore muzica va cânta în piața din fața gimnasiului, ér la 8 ore corul școlilor, compus din 160 de cântăreți, va cânta de pe platforma din fața edificului gimnasial 3 coruri sub dirigența d-lui profesor George Dima. După terminarea corurilor convoiul școlarilor va pleca la Stejeriș.

Dela espoziția. „Dreptatea“ din Bucureșci primesc o corespondență dela Paris, în care se spune, că pavilionul român dela espoziția a fost foarte bine apreciat de străini. Părerea tuturor a fost, că România dobândește un mare succes prin participarea sa la espoziția. Un vizitator străin cunosător dișe: „Forțe interesantă, frumos și forțe metodice instalată, găsesco această secțiune“. Un altul dișe: „É un fermeoător amestec de grafiă orientală cu bogate și puternice manifestări ale progresului civilizațiunei apusene“. Președintele general al espozițiunii franceze, d-l **Picard**, dișe cătră comisariul român, d-l **Olănescu**: „Vé fac sincerile mele complimente. Espozițiunea d-vóstră e forțe frumoasă și forțe interesantă și-mi rezerv dreptul de a veni s'o studiez mai în voiă, dimineața, când n'o s'é fiă atâta lume. Aveți acest avantajii, asupra celorlalți, că a-ți grupat cu metodă și într'un chip forțe plăcut și original produsele d-vóstră, ușurând mijlocele de apreciere, celui ce voescse s'é le studieze. Totul e forțe bine prezentat și instructiv în același timp“. Contele **Tornielli**, fost ambasador al Italiei la Bucureșci și acum ambasador la Paris, a fost asemenea de față la inaugurarea pavilionului român. Viu impresionat d-l Tornielli s'a apropiat de d-l **Olănescu** și i-a diș: „Iubite d-le Olănescu, regăsesco aci frumoasă mea Româniă și mă întorc cu oinc-spre-dece ani în urmă, privind tóte aceste lucruri așa de frumoșe, așa de interesante și așa de plăcut prezentate. E forțe bine și primescse tóte felicitările mele. Trebuie s'é fiți forțe mândri și mulțumiți“.

Intunecime de sóre. Poimâne, **Luni**, 28 Maiu st. n. va fi **intunecime totală de sóre**. Umbra lunei va căde mai întâi pe Oceanul pacific, se va mișca cătră răsărit trecând peste America centrală (Mexico) pe lângă orașul New-Orleans și va părăsi continentul european înainte de amiazi. Atunci umbra lunei își va continua mișcarea peste Oceanul Atlantic și nimerescse continentul european la Ovar, un oraș în Portugalia. Aici umbra lunei are o lățime de 74 kilometri. Dintre orașele mai însemnate ale Spaniei, cari se vor afla în zona totalității intunecimii, sunt: **Piancenția, Alicante, Argamasilla și Albacete**. De aici umbra lunei va trece peste marea Mediterană și va nimeri orașul Alger, apoi pe lângă orașul Tripolis și va părăsi pământul în jurul ruinelor dela Teba în Egipt. Pe la noi nu va fi, decât intunecime parțială, sórele fiind acoperit mai bine de jumătate de umbra lunei. Inceputul intunecimii va fi în **Bănat** la 4½ ore d. a., sfârșitul la 6½; în **Ardeal** va fi începutul la 4 ore 40 min., sfârșitul la 6 ore 40 min.; în **România**, începul la 5 ore și sfârșitul la 7 ore d. a. — De va fi senin, vom vedé **Luni** un rar fenomen al naturii.

Pentru masa studenților români din Brașov au mai intrat următoarele contribuiri:

Pe lista nr. 144 (colectant d-l paroch I. Pop din Sâmbăta de sus) cu **total 11 coróne**, și anume: I. Pop, paroch 6 cor., G. Ganea 2 cor., I. Tosa 1 cor., Vas. Șerban 40 b., Iosif S. Cornilă 40 b., Zeved. Neagu 20 b., Nicolae Bota 40 b., Nicolae Ispas (?) 40 b., Gărăoiu 20 b.

D-l **Arsenie Vlaicu** direct. școl. comere. rom. din Brașov a dat **20 coróne** pentru masa stud., în loc de serbarea țilei sale onomastice.

Primescă mariimioși donatori cele mai vii mulțamite. — *Diracțiunea școlilor.*

Avis comercianților români! Ni-se scrie: Dela Năséud spre răsărit, cale de ¼ óra, se află lângă riul Someș comuna înfloritoare **Rebrișóra**, cu peste 3000 locuitori, toți Români. Aprópe de Năséud și lângă drumul țerii, Rebrișóra, această comună curat românescă, simte ađi lipsa unui neguțator român harnic, cinstit, care ar găsi acolo, pe lângă primire și dragoste frățescă, teren nu însă de exploatat, dér teren priincios de muncă rodnică și venite sigure. În centrul comunei și aprópe de biserică se află un local forțe potrivit pentru o prăvăliă românescă, care odată înființată, ar aduce cu sine închiderea sigură a celor 8—10 „puticuri jidovesci“ de acolo, tot atâtea cuiburi de demoralizare și ruină morală a locuitorilor rebrișoreni. „Comerciantul“, prăvălia românescă din Bistrița, va servi bucuros cu informațiuni speciale neguțătorilor interesați și cu destule garanții morale. **Avis comercianților români! — Un Rebrișorean.**

D-nii bibliotecari din agenturile de pe teritoriul despărțământului I (Brașov) al Asociațiunei, sunt rugați prin această din partea comitetului cercual din loc a-și înainta raporturile despre starea și folosirea bibliotecilor în uitimul an administrativ, **cel mult în decurs de 10 țile**, pentru a-și puté face și comitetul cercual raportul pentru adunarea generală, ce va urma în *scurt timp*.

Congresul camerelor române de comerciú, întrunit în Bucureșci săptămâna această, a adoptat în ultima sa ședința de alaltăeri următoarele două rezoluții: A se pune în vederea guvernului dorința congresului, de a se modifica legea electorală în sensul de-a puté alege fiă-care cameră de comerciú la cameră câte trei reprezentanți; a se înființa o comisiune, din delegații camerelor de comerciú din țera, care s'é se ocupe cu studiarea tratatelor de comerciú, intruindu-se odată pe lună la Bucureșci.

Cunună. D-l **Alesandru Pop** învățător în Sălcud și d-ra **Ana Nistor** s'au cununat în 29 Aprilie n. c. în biserica română gr. cat. din Chimitelnicul de Câmpia.

O dramă pe Ocean. Vaporul turc „**Ismali**“, avénd pe bord pe vice-amiralul turc **Kaldu**, a debarcat țilele trecute la **Darmouth** (Englitéra) deee mariuari franceși. Acești nenorociți sunt restul echipei unei corábii, care s'a înecat acum câte-va țile aprópe de Brest. Nenorociții au rétăcit, în voia valurilor și a vântului, trei țile și trei nopți, pe o imbarcațiune mică, descoperită, fără alt nutriment, decât pescele crud, pe care-l puteau prinde, și apa sărată a Oceanului. Tocmai când desuădejdea lor atinseese culmea, fură întâlniți de vaporul turcesc. Ei au fost trimiși la **Cardiff**, de unde se vor imbarca pentru Brest.

Aflarea unei comori. În pădurea **Fundu-Danciului**, proprietatea d-lui **Mihail Paaaitescu** din județul **Dâmbovița** din România s'a descoperit o comóră, cu mai multe monede străine de aur și argint. Lucrătorii, cari scoteau buturugi din pădure, dădură la rădăcina unui copac, peste acele monede. Ei le împărțiră între dênșii. Unul din lucrători nemulțumit cu împărțirea făcută, denunță pe ceilalți tovarăși subprefecturii respective. La mulți dîntr'ênșii s'au găsit icosari turcesci. Cercetările urméză.

Restaurantul român dela Espoziția. „**Figaro**“ din Paris scrie următoarele: Restaurantul român, unul din cele mai bine situate din Espoziția, la intrarea podului **Alma**, cheiul d'Orsay, lângă pavilionul **Presei**, este întâlnirea nu numai a numérosei colonii române, dér a tot ce lumea parisiiană are mai ilustru. Mesele sunt literalmente luate cu asalt dimineața, la prând și

séra. Decorațiunea salónelor restaurantului este din cele mai elegante, bucătaria succulentă și simpaticul proprietar d-l **I. Doiciú** nu uită nimic pentru a-și mulțumi numéroseii vizitatori. Se scie, că și-a asigurat angajamentul celebrului șef de orchestră de adevérați țigani români, **Pădureanu**, a cărui virtuositate este surprindétóre. Eri, la órele 4, d-na de **Novvina**, fermecătórea artistă dela opera comică, a oferit la restaurantul român un lunch, unde asistau numérose personalități ale lumii artelor. **Éta** deci, ca și în 1889, Români la modă!

Lăcustele în Dobrogea. Indată ce s'a făcut cunoscut, că într'o comună din Dobrogea s'au arătat lăcuste, comisiunea zootehnică dela ministeriul român de domenii a dispus, ca șeful de ocol respectiv s'é fiă însărcinat a lua grabnis măsuri pentru nimicirea lăcustelor. Au fost delegați trei inspectori domeniali pentru a chibzui asupra măsurilor de luat cu urgență. Pe dată ce va fi nevoiă de ajutoare mai mari, s'a mijlocit la ministeriul de rășboiú, ca s'é țină la dispoziția trei regimente.

Țiganii români în Paris. Diarul „**Figaro**“ din Paris a aranjat o petrecere, la care a cântat muzica lui **Pădureanu**. **Éta** ce scrie despre acești lăutari: **Pădureanu** este unul dintre șefii de orchestră din România, „marele favorit“, ér țiganii s'ei sunt celebri; el i-a produs deja în unele capitale (i-am auđit în Paris în 1889) și de atuncel au mai fost aplaudați chiar în palatul din **S.-Petersburg** de cătră **Țar**. **Pădureanu**, însoțit de câți-va artiști renumiți din țera sa, — **Bursu, Bordeanu, Barbu, I. Pădureanu** — a venit la espoziția și dá concerte țilnice la restaurantul român; și forțe modest și grațios, a binevoit s'é figureze la marginea programului nostru, ținénd antracetele pentru distracția invitațiilor noștri. Țiganii români au cântat mai întâi un dans național de o mișcare superbă, **Hora Pădureanu** și apoi au însoțit o melodiă **Steluța**, magistral esecutată de șeful lor...

Cilindre de paie. Un palărier engles de primul rang voescse s'é surprindă lumea cu **cilindre de paie**. **Cilindrele** sunt pregătite din paie de **Panama**, nu sunt înalte, au o formă cu totul modernă, sunt fără cuptușelă, cu pantlica de mésză și în colóre négră, séu crem. Se dișe, că în **London** încă în anul trecut **Walter Rothschild** a purtat, la redingotă, cilindru de paie și a făcut senzația cu el.

Concert. La restaurantul **Schmidt** din **Nou** va concerta mâne la 4 ore p. m. muzica **George Dicu** din **Brașov**.

La loteria pentru Casa națională se póte câștiga: o forțe frumoasă garnitură de masă cu o jardiniéră mare, 2 jardiniere laterale, 2 platouri pentru bombón, 2 girantole și 12 tacámuri complete, tóte de argint, în preț de 10.000 co-

Mintea e ca céra molișóră
Ce formă îi apesi, aceea rămâne.
Și éráși e ca și o pénă ușóră,
Care anevoiă într'un loc s'é ține;
Măcar-ce vânticel o răpesce
Și apoi cine scie unde se trezesce.

De pildă întru acesta s'é vé fie
Un vitéz cu mintea schimosită,
A cărui minunată istorie
Aici voiți s'é povestită;
Căci-măcar cevași cam pe departe —
Tot are la Țiganii noștri parte.

Tocmai pe aceeași vreme*) și vitéza
Pomenire cade a celui mare
Becicherec Istoc din **Uram-Haza**,
Ce, din rivnă fără asemănare,
De a face un lucru de vitejie
Acuma pornise în pribegie.

Becicherec se trăgea dîntr'o viță
— Despre strămoșii lui — țigănescă;
Dér moșu-séu ajunsese în spiță
De nemeș, prin o Carte **Domnescă**,
Căci mulți ani cu lăuta și țimbale
Desfăta **Curtea Măriei** sale.

*) Adecă pe când **Vlad Țepeș Vodă** făcuse și o trupă de țigani, cari s'é lupte în contra **Turcilor**.

După-aceea dobândind el moșie
Se ținea **Român** — căci unguresce
Nu scia, măcar pe ungerie
Îi mai plăcea, decât românesce;
Cum și astăzi **Nemeșii** mai cu sémă
Tot pe ungerie trag și se chiamă.

Pentru acesta și un unguresc nume
Fiului séu: **Mișca** el pusese;
Acest **Mișca** apoi eșind în lume,
Nu sciu în ce chip el cumva auđise,
Că ar fi țigan, — de unde — se dișe —
Că a intrat cu tată-séu în price.

Grăindu-i: tată! mie 'mi pare,
Că nu m'ai născut tu, dér un crai,
Séu de bună sémă un **Domn mare**;
Căci nu simț în mine spre mălai
Séu mămăligă, nici o plăcere,
Și gura mea tot plăcintă cere.

„**Hacimoroc!**“ — bătrânul de altă parte
Dișea — „bine că lumea nu scie,
Că a fost cărpitor de ciure sparte
Moșu téu! acum de nemeșie
Te ține, s'é-ți cam *tacă* nespălata!
Nu mai întreba: cine 'ți e tata!...“

„Că ț-i-oii lăsa cu limbă de mórte

Sé nu pomenesc a noastră viță,
La copii și nepoți departe,
Ci mai vértos, că dîntr'o **Domniță**
Și dela **Negru-Vodă** purcede
Némul nostru — sé diș, și ț-i-or crede.

„Când eram în **Țera Muntenescă**
Și încă prunc am auđit odată
De un **Negru-Vodă**, ce din crăiescă
Viță ar fi fost născut luminată;
Și ar fi fost un vitéz forțe mare,
Ce a domnit din munți până la mare.

„Socotind eu de unde mai cu cale
Ar puté și purcederea noastră
S'é fie, aflai — măcar că la școle
N'am umblat — cu mintea mea cea próstă,
Că dela **Negru-Vodă** s'é vie
Tótă négra noastră seminția.

„Căci așa va crede fieș-care
Véđendu-ne négra familiă;
Cum-că dênșia începutul séu are
Dela **Negru-Vodă**: asta 'ți spun ție,
Ca s'é scii tu, și s'é spui la toți
Copii de copii și strănepoți“.

Aceste dișea moșul celuiia,
De care vom sé cântăm aice,

Și sé chiuma **Becicherec Gruia**,
Ér fiul séu **Mișca** tot ce dișe
Bétrănu' — bine 'și astupă în minte,
Ca s'é facă așa de acu 'nainte.

Cetitu-i sucesce capul lui **Becicherec Istoc**, ér inima 'i se strică din pricina **ibovniciei** furate.

Índată cât îi născu cocóna
Un cocon frumos, numele 'i puse
Istoc, și 'l dete apoi la **Țișmeana**
— După-ce mai mărișor crescuse —
La mănăstire, sé învețe carte,
Și sé mai vadă și țeri departe.

Íntr'o iérnă și 'ntr'o jumătate
Pruncul pân' la **Psaltire** ajunsese,
Scia de rost césurile tóte
Și cânta până la glas sése;
Patima lui — din tóte mai mare —
Spre povești era și spre cântare.

Destul, că învățase ca trei alții,
Și acum cetise și **Alexandria**;
Mult se mira el de toți înalții,
Voinicii, dér mai vértos vitejia
Lui **Alexandru** în cap îi intrase,
Și nu vrea nic-decum sé iasă.

Lângă acele apoi se mestecară

rono; o broșă și cercei de briliante, în preț de 3000 cor.; o garnitură de argint pentru ceai și cafea, cu masă, în preț de 1000 corone; 2 girandole de argint, în preț de 1000 corone; o agrafă, un colier, brășete, broșe, corfițe, fiș-care în preț de 500 cor.; brășete, broșe, o corfiță de argint suflat cu aur, o jardiniară aurită, un orologiu și lanț de aur pentru bărbați, în preț de 200 cor.; 4 corfițe, 2 părechi de sfeșuice, 2 doze pentru ținut zaharul, 2 țigăre în etuiuri, toate de argint, fiș-care în preț de 100 cor., și încă o mulțime de alte obiecte (doze, broșe, brăne, ace de cravată, brășete, etc.), fiș-care în preț de 50—10 corone. Terminul sortirii câștigurilor e 31 Maiu st. n. Losurii se capătă la biroul Asociațiunii în Sibiu și eventual încă la câte-va bănci și librării românești. Un los, cu care se poate dobândi câștigul principal, de pildă, în valoare de 10,000 corone, costă numai 1 cor.

Din Clușii.

— Maiu 1900.

Tinerimea universitară din loc, precum în toți anii, așa și în anul acesta a serbat cu adevărată pietate ziua deșteptării poporului român, ziua memorabilă de 3 (15) Maiu. Adunându-se în corpore într'un frumos, cortegiul a plecat la biserică gr. cat. din loc, unde simpaticul capelan Roșianu a celebrat s. liturgiă. De aici au plecat cu toții la biserică gr. orientală, unde d-l protopop Roșescu a celebrat un parastas. Tinerimea a asistat mai tota la serviciile divine, numai absența inteligenții noastre din loc a fost dureros remarcată de tinerime.

După biserică s'au adunat cu toții în sala cea mare de convenue, care decorată fiind cu verdeta avea un aspect sârbătoresc. La 11 ore s'a început ședința festivă la care era prezentă și o parte a inteligenții din loc și jur. Ședința a fost deschisă prin intonarea imnului „Deșteptă-te Române”, cântat de corul tinerimei, după care a urmat frumosul cuvânt de deschidere al iuristului Aurel Oprea, care arată însemnătatea zilei de 3/15 Maiu și datorința noastră de a o serba. După acest discurs s'au tribuna George Novacovici stul. în drept și declamăză cu adevărat simțământ frumoasă poezia a lui Coșbuc „In oprăsorese”.

Punctul al treilea discursul simpaticului jurist Ioan Scurtu a fost fără îndoială culmea sârbării. D-l Scurtu arată lupta ideală a martirilor noștri din 1848, scoție în relief figurile cele mai mărețe ale martirilor noștri, cum e tinerul teolog Baternai, care de pe scara spădurătoare striga „Trăescă Românu — piară Unguru”, Avram Iancu, Papiu Ilariu, cari resping ori-ce decorații, pentru-că nu pentru ei înșiși au luptat și pentru decorații, ci pentru libertatea poporului românesc; după aceea Barnuțiu, Măiorescu, Mureșianu, Barițiu, Axentie și alții. D-l Scurtu cătră sfârșitul însuflețitei sale vorbiri spune că: neprețuita moștenire, ce ne au lăsat spre gloriă vecinică strămoșii noștri, nu se poate sârbători decât prin

propovăduirea nestrămutată a principiilor și idealilor mărețe ale generației din 48.

După acest trumos discurs jurist Bogdan a delectat publicul cu mai multe cântece naționale, executate cu flaut. S'a cântat apoi de încheiere „Deșteptă-te Române” de coral tinerimei. —

După amăzi a fost o convenue la birtul „Herzogovina”.

Un asistent.

Adunare de învățători.

Din Chior, 10 Maiu 1900.

Abia am sosit dela adunarea din Lucăcescu și în 7 Maiu st. n. am plecat la adunarea din Pomî a reuniunii filiale Ardușat-Somes din Archidiaconatul Sătmăru-lui, în diecesă Orădiu-marî. M'am hotărît a merge și la această adunare, nu dora din distracția ori imbuibela, ci pentru-că datorința sântă e pentru tot Românul a încurajă cu prezența și a sprijini cu denarul pe muncitorii poporului, pe învățători, mai ales astăzi, când ispitele de multe feluri se pun în calea lor pentru a i duce pe cărări rătăcite.

Programul festivităților din Pomî promitea mult, căci a cânta un cor improvisat cu multe ostenele din învățători, departe unul de altul și încă în timpul de școlă a-și jerfi și unica di de repaus, ce o au în săptămână; apoi a mai face și teatru, — dău nu e lucru ușor. Eram nedumerit până voiți vedea succesul. Din cauza mersului trenului, care numai după 3 ore p. m. sosese în Pomî, la adunare n'am putut participa. Când am sosit însă, am aflat o însuflețire generală, cu toții manifestându-și bucuria pentru progresul înfloritor al acestei reuniuni. Încât am observat, și aici s'a vădit puțin idiferentism din partea unor d-ni preoți, căci altcum bravul fruntaș român Gavril Barbul nu s'ar fi esprimaț într'o vorbire a sa astfel: „Onore celor ce participă la adunări și convenirile românești, der rușine se le fiă celor indiferenți...”. Aceste cuvinte dela d-sa le-am împrumutat, căci le află foarte potrivite și ca atari le susțin, le repet și le voiți repeta ori și când.

Teatru s'a început la 8 ore cu „Ruga dela Chiseteu” jucată de învățători. Printre scene au fost intercalate cântările „Moțul la drum” (bisat), „Înainte Române” și „Crișana”. „Sus opincă” s'a cântat la început. Mărturisesc, că pe mine m'a surprins mult și peste așteptare plăcut atât rezultatul teatrului, cât și cântările corului, mai ales considerând împrejurările între cari s'au arangiat.

Nu sunt specialist în ale teatrului și corurilor, der sunt pricepător la ele; apoi am umblat mult, am vădit și aușit multe, atât coruri, cât și teatre și mă cred în drept de a-mi face concluziunea și a arăta

mpresia, ce a făcut asupra mea producțiunea fraților mei din Pomî, anume ceea ce e în Bucuresci, Craiova ori alt loc de frunte o conferință la ateneu, o petrecere la orfeu, o piesă la teatru național etc., pentru omieni mai favoriți de sorte; aceea au fost pentru noi cei din aceste părți marginase ale României producțiunile din Pomî.

Bine înțeles, că aici a fost prezent și popor în mare număr. Eță școlă vieții! școlă practică! Ore când va sosi odată timpul se avem astfel de diletanți, cari prin centrele române ar pute produce mult folos, mai ales la popor, cu unele piese mai ușore și cu cântări armonisate. Am mai dis și o repet, că înainte de a ne gândi la lucruri mari, ar trebui să ne gândim a înființa bibliotecă populare, coruri de plugar, societăți de teatraliști ambulanti ș. a. m. d.

Munca confrăților din Pomî a avut peste tot bun succes, onore străduințelor prestate de ei toți, mai ales însă onore conducătorului de cor Ales. Anderco, despre care, în loc de-a întreba cu Nathaniel: „ore din Acua (comuna unde e aplicat ca învățător) pote fi ceva bun?” mai corect pot dice, că e un diamant ascuns în năsip. Acest om modest în pretensiuni, când îl veți prima-dată, n'ai crede că ar fi capabil de a face atâtea lucruri bune, câte le face. A aminti cu numele pe ceilalți soți de muncă, cari au contribuit la buna reușită a concertului și teatrului din Pomî, ar însemna a înșira pe toți cei ce au debutat, căci toți și-au achitat rolurile bine, atât în cântări, cât și teatru.

Însă centrul pe lângă care se avântă totă activitatea acestei reuniuni filiale este părintele preot al Sesarului M. O. D-n Alexiu Pop, care ca președ. acestei reuniuni se interesează și jertfesece mult pentru prosperarea ei. Învățătorimea acestui despărțământ încă e harnică și la înălțimea chiamării sale, muncese și se pórta așa, cum dorim dela învățătorime în genere să se pórte. Da! a sosit timpul de a dovedi harnicia cu fapte, ér nu numai cu vorbe gole, cum s'a întâmplat și se mai face încă prin unele locuri. Onore vouă, brave sentinele ale nemului românesc! Înainte numai pe calea apucată, căci viitorul al nostru este. Nu v'înfirice greutățile de cari scim cu toții cătră parte aveți. Cel ce scie să rabde cu perseverență și totuși își face datorința, acela tot-déuna învinge.

O singură observare modestă, der binevoitoare am de a-mi face față cu unii — puțin — dintre membrii inteligenței noastre din părțile acestea așa dise „Ungurene”; anume în conversația dintre noi se punem mai mare preț pe dulcea noastră limbă. „Vorbii scrieți românește, pentru Dumneșeu”.

Dintre participanții, ce am cunoscut, însemn aici pe frații Dr. Vasile și Constantin Lucașu, Gavril Barbul, prot. Ghita, adv. Stețiu, dir. de bancă Achim, compt. Radeș, preoții Ghita jun. Suran; apoi o cunună frumoasă de domnișore și tineri din jurul acesta.

La masa comună s'au ținut mai multe toast frumose și însuflețitoare pentru cultură, progres, preoțime, învățătorime etc., și s'au cântat frumoșele noastre cântece naționale. Jocul însuflețit a durat până 'n zor, când unii s'au depărțat, ér o parte am continuat în mod familiar petrecerea la casa și masa preotului local Aurel Pelle, unde am fost dela început primiți cu cea mai mare afabilitate, până când alții erau la casa harnicului învățător George Zach.

Dea Dumneșeu, ca astfel de petreceri și cu asemenea rezultat moral ca cel dela Pomî să avem cât de dese. P.

Convocare.

Prima filială a reuniunii învățătoresci gr. cat. „Mariana” va ține adunarea sa anuală în 11 Iunie n. c. în localul școlii conf. gr. cat. din comuna Parva, la care prin această se invită d-ii membri, precum și tot aceia, cari se interesează de înaintarea învățământului popular.

Programul: 1) La 8 ore a. m. participare în corpore la serviciul deviu. 2) Deschiderea ședinței. 3) Alegerea comisiunilor: a) pentru criticarea prelegerii practice, b) pentru verificarea protocolului.

4) Arondarea materialului propus din învățământul intuitiv în clasa I-a și a II-a, apoi traciarea specială a „caulinului”, într'o prelegere practică de 1/2 oră, prin învățătorul G. Ciocărlă. 5) Tractarea logică a buc. 70. „Meseriile nu trebese desprețuite”, din Cartea a II-a de cetire, de „Mai mulți prietini ai școlii”, cu clasele superioare, într'o prelegere de 1/2 oră, prin un învățător, ce se va designa din partea biroului înainte de începerea adunării. 6) Cetirea disertațiunilor: a) „Iubirea de patriă” de I. Stef. Pavelea, învățător în Runc. b) „În fluița creștinismului asupra educațiunei copiilor”, de George Ciocărlă învățător în Parva. 7) Raportul comisiunei criticătoare. 8) Pertractarea eventualelor propuneri înșinate biroului. 9) Satorirea locului și timpului pentru adunarea viitoare. 10) Alegerea biroului reuniunii. 11) Închiderea ședinței.

Dela Presidiul primei filiale a reuniunii inv. gr. cat. „Mariana”.

Nășed, 20 Maiu 1900.

Președintele: Secretarul:
Ignatju Seni, Macedon Linul,
învățător la școlă fund. învățător la școlă fund.

ULTIME SURS.

Londra, 25 Maiu. „Daily Mail” primese din Capstadt scirea, că în Johannesburg s'a constituit un club secret, ai cărui membri se ocupă cu planul cum să arunce în aer minele de aur, îndată-ce Englesii vor trece riul Vaal.

Londra, 25 Maiu. Îndată-ce Roberts va fi trecut preste Vaal, regina Victoria va da o proclamație în care va declara statul Oranje de anectat la imperiul engles. Tot-odată guvernul engles va avisa despre această pe tôte marile puteri.

Esamene la sate.

Teure, 20 Maiu.

Era în di de Duminecă. Poporul credincios eșise dela s. biserică și se îndrepta în grupuri mici spre școlă, care era împodobită cu verdețuri. Era sârbătoare, căci avea să se țină esamenul de vară. Băieții și fetițele erau adunați, toți îmbrăcați curat și frumos, cu fețele vesele, așteptând nerăbdători începerea esamenului. Cântându-se „Împérate ceresc” sub inspecțiunea M. On. D-n Michail Făgărășan, protopop al tractului Betlean, în prezența fruntașilor și a poporului adunat, s'a început esamenul. S'a esaminat întâiu din religiune. Din cele dintăiu răspunsuri se putea prevedea, că esamenul are să succedă bine. Numai decât și cu tôte siguranța răspundeau elevii la ori-ce întrebări, încât surprindeau pe cei de față. A urmat apoi cetitul, gramatica, analiza, maghiara, geografia, istoria, calculațiunea, fizica și în urmă declamări. Ty crescea inima, vădend, cât de departe pote ajunge omul prin muncă și zel. Se aușiau șopte printre poporen: Dómne, lucruri de acestea pe vremea mea nici că se pomeneau!

Mult a emoționat pe părinți mai ales în urmă, când mai mulți băieți și fetițe declamă anumite poezii cu multă ușurință. Toți au rămas îndestulți, atât școlarii, cât și ascultătorii, cari se desfătară în răspunsurile lor.

De sigur, că meritul în prima liniă este al harnicului învățător, d-nul Gavril Avram, care nu a cruțat munca și osteneța pentru a arăta un progres atât de imbucurător, apoi părinților, cari nu au pregetat de a-și trimite copii la școlă și a i îndemna să-o cerceteze regulat. S'au împărțit apoi premii, s'a executat cântarea: „Cuvine-se cu adevărat”, și apoi prin o vorbire a M. O. D-n protopop, prin care felicită pe harnicul învățător pentru bunul succes al esamenului, serbarea s'a încheiat.

Și acum încă un cuvânt: Tôte sunt bune în Teure, der școlă (edificiul) nu prea. Eu dic, că acei copii, cari sciu să dea așa răspunsuri frumoșe, vrednici ar fi de a li-se zidi cel puțin o școlă corespunzătoare, fiind comuna în stare materială destul de bună.

Dea Dumneșeu, ca să se împlinescă dorul meu, de a vedea în Teure o școlă frumoasă, ér învățătorului sănătate și statornicie în muncă, ca să potă prezenta tot esamene ca cel din anul acesta și atunci

Și alte povești, care el aușise
Pe orbeți cântând la tîrguri de țeră,
— Că tôte le avea la sine scrise —
Cum sunt: Mirza, Iovanu și Ioviță
Cu Anița, draga lui crășmăriță,

Apoi Novac, bătrânul cel tare
Și Roman cu Goia nerănitul,
Și mai mulți voinici viteji, pe care
Î cântase lui Danciu vestitul;
Toți aceștia jurase arme să pórte
Asupra Turcilor până la mórte.

Dér îi plăcea lui și celelalte
Istorii pe lângă Alexandrie,
De marii viteji séu de fapte 'nalte,
Voinicii năzdraveni în pribegie
Umblând și bătendu-se cu smei,
Ucigând bălaurii și lei;

Séu fi de împérat, cerend frumose
Fete împărătesci de zei răpitate:
Zine ajutătoare și milose,
Una din cele a lui mai iubite
Era Ilcana Cosinzeana, care
Î cășuna multă suspinare.

Căci avuse și el în junie
O ibovnică anume Anghelină,

Care de o răgută în cătănie
Fû răpită fără de a ei vină;
Nici să aușise de atunci încóce
Unde e? de trăesece? și ce face.

Ér el séracu atăta durere
Prinse în inima lui cea rănită,
Cât de multe-ori îi venia a mere
În lume, căutând fata dorită;
Ér câte-odată de dor și gréță,
Se cumpănia să-și curme vieță.

De-aci încolo rșu cuget își puse,
Ca să nu se însore nici odată;
Și așa el tristă vieță duse,
Pân' la vârsta de acum adencată,
Care precum la cronică scrie
La cincî-deci de ani trebuia să fie.

Jelea adencă, lângă singurată
Și trândava lui viețuire
Cu muntea de mulți ani aștită
Prin povești: în urmă scrintire
La creeri i-au adus, — dér cum se scie,
N'avea numai un fel de nebunie.

fiă incredințat, că binecuvântarea lui Dumnezeu și mângâierea sufletescă nu-i va lipsi, căci lucrând astfel va crea o generațiune, care lui îi va servi spre laudă, pentru timpuri îndelungate.

Delastreana.

Din țera Oașului, 23 Maiu 1900.

În 16 l. c. s'a ținut examenul elevilor școlari din comuna Tirsoltz sub presiul M. O. D-n Ales. Mirișianu, preot și notar tractual, ca trimis al Ven. oficiu protopopesc tractual, prezenți fiind: M. O. D-n Eugeniu Dredean paroch local și D-l Ioan Ille învățator în Tripu, apoi mai mulți membri din antistia bisericăscă și comunală și din popor.

Sala școlii era frumos împodobită cu flori și ramuri verzi. Examenul elevilor școlari a avut un succes foarte bun, ceea ce a accentuat și M. O. D-n preot president în cuvântul său de încheiere. Era învățator a vedă ținuta corectă și a auți răspunsurile clare și precise ale elevilor, care examinați fiind din toate obiectele prescise în planul de învățământ pentru școlile populare, au dovedit, că decă învățatorul e la înălțimea chiamării sale, școla poporală română pôte arăta progres impunător și streinilor.

Acest învățator e d-l *Nicolau Ghetie*, care de 6 ani, de când funcționează ca învățator în această comună, și-a dat totă silința spre a cresce o generațiă tinără nouă, care se nu mai orbece în întunec, ci se țină pași egali cu înaintarea și progresul timpului în care trăim.

Dorim numitului învățator viață lungă și statornică în zelul său, ca progresând tot astfel cu școla sa, să fie far luminător și îndemnător și pentru alții în ale înaintării și înfloririi școlii noastre populare române.

Unul din cei de față.

Insciințare.

Prin această dau de scire On. public și cu deosebire clienților cancelariei mele, că dela 15 Martie a. c. m'am reșeșat cu sediu permanent în Brașov și că de-ocamdată mă aflu cu **cancelaria în Villa Kertsch** catul al doilea.

Mă pun deci ca tot-déuna la dispozițiunea foștilor mei clienți și a p. t. publicului, care are trebuință de ajutor advocațional.

Brașov, în 6/19 Maiu 1900.

Ioan Lengern,
advocat.

Produțiuni și petreceri.

În *T. Cubin* se va arangia din partea corului român bisericăsc și lumesc — din incidentul ținerii adunării generale a „Departământului Panciova” al „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român” — un concert la 3 Iunie n. c. în sala mare a hotelului „Hoffman”. Pentru comitet: Ioan Raita, președinte; Remus Bortos, secretar. Venitul curat se va folosi pentru procurarea unui harmoniu pe sēma corului și pentru scopul Asociațiunei. Intrarea: locul I 2 cor., locul II 1 cor. 20 b., locul III 60 b. Suprasolvirile se vor chita în public.

Programa: 1) „Disau badea”, cor mixt de G. Musicescu. 2) „Variațiuni”, de Porumbescu, Copolean, Schubert și Patian, esecutate pe flaută de coristul Petru Balan cu acomp. de pian de d-l Alex. Peter. 3) „Frunță verde pālămidă”, cor mixt de G. Musicescu. 4) „Ciobanul la Dumineca mare” anecdotă de T. Speranță, predată de Cornel Sarmes. 5) „Lugojana”, cor mixt de I. Vidu. 6) „Pasere nevinovată”, duet cântat de d-rele Maria Miat și Catița Rusmir, cu acomp. de pian de d-l Alex. Peter. 7) „Între pētra detunată”, cor. bārb. de G. Dima. 8) „Nabucodonosor”, Ouvertour de Verdi, esecutat pe pian de d-l Al. Peter. 9) „Dunārea cea lată”, cor mixt de G. Musicescu.

Maial vor arangia învățatorii dela ambele școle române din Alba-Iulia Duminec

neacă în 3 Iunie n. c. în „Grădina Popilor”. Inceputul la 2 ore p. m. După 7 ore dansul se va continua în ambele pavilione, într'unul va dansa poporul și într'altul inteligența. Intrarea: de persoană 40 cr., de familiă a 3 persoane 80 cr. Venitul curat e destinat ca premii elevilor la esamen. Suprasolvirile se vor chita pe cale diaristică. Maialul se va ținē și în timp nefavorabil.

Concurs.

„Asociațiunea pentru sprijinirea ucenicilor și sodalilor români din Brașov” eserie concurs pentru următoarele stipendii:

1) Stipendiu de 80 corone pentru un învățacel *tinichigiu*, 2) Un stip. de 80 cor. pentru un învățacel *căldărar*, 3) Un stip. de 40 cor. pentru un învăț. *friser*, 4) Un stip. de 40 cor. pentru un învăț. *brutar*, 5) Un stip. de 40 cor. *măsar*, 6) Un stip. de 40 cor. pentru un învăț. *strugar*, 7) Un stip. de 40 cor. pentru un învățacel *lăcătar*.

Condițiunile de primire sunt: a) atestat de botez, b) Atestat de săracie, și c) Contractul dela măestru, din care se se vadă, că e plasat în Brașov la meseria.

Termiul concursului este până la 30 Iunie n. c.

Dat din ședința Comitetului „Asociațiunii pentru sprijinirea ucenicilor și sodalilor români din Brașov”, ținută la 25 Maiu n. 1900.

Ioan Socaciu m. p. **Ioan Darius m. p.**
președinte. secretar.

Literatură.

În legătură cu „Predicele pentru Dumineci și Sărbători”, de Dr. Em. Elefterescu a apărut de același autor și partea a doua: „**Predici ocașionale și funebrale**”, care se estinde pe 220 pag. și conține 11 predici pentru cununii, alte 13 predici pentru diferite ocașuni (la săntirea de biserică, la instalări de parochi și protopopi, la prezentarea pentru prima-ora a preotului înaintea credincioșilor; discurs la terminarea anului școlastic etc.) Predici pentru înmormântări (la bărbați și femei de diferite etăți și condițiuni). Costă un esemplar 3 cor. 50 bani. trimis franco și se pôte procura dela Tipografia „A. Mureșianu” din Brașov.

În editura „Tipografiei”, societate pe acți în Sibiu, a apărut: „**Carte pentru toți**”, întocmită după ideile lui Sam. Smiles, de Teodor V. Păcățian. Prețul 40 bani (plus 5 b. porto). E o cărticică cu povețe foarte folositoare despre muncă și sîrguință; obișnuința de a chivernisi; lipsa de îngrijire; buna rēnduieală; regulele chiverniselei. Limbajul e ușor și la înțelesul poporului.

În Tipografia diecesană din Gherla (Szamosujvár) a apărut în edițiune nouă amplificată; „**Carte de Rugăciuni, cereri și laude**” spre folosul și mângâierea sufletelor creștinesc. Conține 201 pag. Tipar frumos și foarte legibil. Prețul: legat simplu 80 bani, în pânză 1 cor. 60 bani, legat în piele și aurit 3 cor. 20 bani, legat în catifea cu copcii și cu cruce 7 corone.

În aceeași Tipografie au apărut: „**Grammatica limbii române**, pentru școlile inferioare, prelucrată după sistemul fonetismului modern, de Ioan Papiu. Partea I. Etimologia. Edițiunea II. Prețul 50 bani.

„**Reflexiuni fugitive**” la cap. I din cartea lui Dr. Réthi Laszlo intitulată „Az olah nyelv és nemzet megalakulása”, scrisă de Arghirobarb. Prețul 40 bani.

„**Pomenirea Prea on. brău**” al Preasantei de Dumneșu născătoare, scōsă din antologion său minei și tipărită cu litere”. Pag. 16. Prețul 20 bani.

Insemnătatea zilei de 10 Maiu.

Puține nēmurii au avut sōrtă așa de vitregă ca nēmul nostru românesc. Singuratic, în mijlocul atâtor limbii streine, mai mic la număr decă acelea, dăruit cu locuri frumoșe și bogate, cari au aștit pofta de cucerire a dușmanilor, el și-a trăit traiul, când mai bine, când mai rău în curgerea vremilor, s'a strecurat printre valurile nevoilor și furtunile

vrajmașe și s'a folosit de momentele prielnice, ce i-a dat vécul XIX ca să se ridice și să afirme în fața lumii vechia lui dicătoare: „Apa trece, pietrele rămân”.

Ziua de 10 Maiu este încoronarea silințelor generațiilor trecute, cari doriau unirea și întărirea țării.

Când Carol I a intrat în București în 1866 Maiu 10, El a pășit cu încredere în destinul noiei sale patrii și cu dorința de a se devota pentru binele ei.

Puțin după începuturile de organizare lăuntrică, împrejurările au adus în 1877 rășboiul, pe care Suvėranul și poporul l'au primit ca o grea, dēr nobilă datorie. Succesul a încununat silințele noastre. Colo, peste Dunăre, alături cu armile împărăției rusesci, tinēra noastră oște a dat piept cu soldații cunoscuți prin a lor tărie ai Sultanului. Sprintenii călăreți, voioșii dorobanți, cari schimbă în renume porecla de „Curcan”, au primit botezul focului și au dat comandantului lor o coronă de oțel, pe care El a pus-o pe frunte în ziua de 10 Maiu 1881.

Și alături cu bravul căpitan s'a aflat tot-déuna iubita noastră regină, a cărei bunăvoință de suflet a făcut admirația sătenilor soldați, cari au primit îngrijirile Ei în spitalele de peste Dunăre, când loviturile dușmane îi scoteau afară din luptă.

Etă de ce se serbeză în fie-ce an această dată. Simbol al vitejiei, ea se cinstesc cu slujba mulțumirei către Cel a tot puternic și cu o defilare a armatei în fața statuei lui Mihaiu... Vitejia trecutului și vitejia prezentului... Etă temelul viitorului.

(„Albina”)

Gh. A.

ECONOMIA.

Hrana țeranului și crescerea caprelor.

— Hrana țeranului. — Capra: lapte, carne, sēu, pēr, pielea. — Capra în streinătate. — Capra în Angora. — Caprele noastre.

D-l **Ion Calinderu**, administratorul Domeniilor Coronei (în România) a adresat tuturor agenților de pe teritoriul acelor Domenii o interesantă circulară, care, fiind de mare interes și pentru țeranii dela noi, o reproducem aproape în totă întregime. Ea este următoarea:

Doamnule Agent,

În țera noastră țeranul se nutrește foarte rău și din această cauză munca ce desvōltă dîlnic e calitativ și cantitativ inferioară. Decă voim să dispunem de o populațiune a cărei putere de lucru să fie mai mare, trebuie să ne gândim mai întâiu la schimbarea modului de a se nutri a muncitorilor. O hrană neîdestulitoare, nemulțumitoare deplin trebuințelor mașinei animale, nu pôte avē negreșit urmări bune. Din această cauză sunteți invitați cu insistență a pune toate puterile d-vōstră, pentru ca prin povețele, ce veți da sătenilor, să contribuiți la schimbarea acestei stări de lucruri.

În țera noastră n'avem o populațiune numărōsă, prin urmare nu dispunem de brațe multe, și de aceea brațele esistente sunt cu atât mai prețioșe. Trebuie deci să căutăm a-le întări, convingēnd omul dela țera, că trebuie să se hrănescă mai bine, de cum face acum.

Orî de câte-orî aveți ocașia de a vorbi cu țeranii din jurul d-v. — și sunteți invitat să faceți, ca aceste întēlniri să fie cât de dese, — să le arătați starea rea, în care ei se găsesc sub raportul hranei, dovedindu-le, că cu cât ei se vor nutri mai bine, cu atât vor fi mai fericiți. În adevēr, d-le Agent, trebuie să avem în vedere, că mulțumirea sufletului este o urmare a echilibrării diferitelor puteri, ce înriuresc asupra corpului, ēr în o societate, în care indiviții sunt rău nutriți, rău îmbrăcați, nu pôte să găsescă loc nici-odată fericirea.

Din această cauză trebuie să îndreptați lucrarea d-v. în acest înțeles, învățând pe țeranii să-și îmbunătătescă traiul lor, ceea-ce ei ar putē face chiar în marginile mijlocelor de cari dispun. Cestiunea negreșit e de multe feluri și fiă-care din d-v. ați căutat să faceți câte ceva dela înființarea Domeniului Coronei.

Acum, în vederea îndreptării acestei stări de lucruri, vă voiū atrage atențiunea asupra unui animal folositor omului sērac, dēr nebagat în sēmă, care decă ar fi răspândit mai mult la țera, ar aduce mult bine omienilor nevoiași. Acest animal este *capra*.

Pe când oia și vaca cer pășuni bune și întinse, capra se mulțumesc cu forțe puține, ea nu alege prea mult iarba, care-i va servi de hrană, și se folosesc une-orî și de locuri, ce ar fi cu totul nefolosite de alte animale. Chiar și în anii rēi, cum a fost anul trecut, când câmpurile erau gōle de ierbă, capra găsesc hrana trebuincioșă pentru a ne da lapte. Din aceste cauze întreținerea ei costă foarte puțin și este animalul cel mai potrivit pentru cei, cari n'au pământ, nici mijloce ca să întrețină alte animale mai prețioșe. Ea este în același timp și foarte blândă, un copil o pôte duce cu ușurință la pășune. Vēduva, care a ajuns la bētrānețe singuratecă și în sērăciă, o pôte pasce cu ușurință, priponind-o la nevoiă pe marginea unui drum. Ea se mulțumesc și cu această pășune, dând servicii destul de mari. O capră bună pôte să aducă îndestularea în casa unei vēduve sērmane și fără puteri de muncă, căci decă e bine întreținută, pôte da chiar 3 și 4 klgr. (litre) de lapte pe zi. Pe lângă aceasta, sciți bine d-v., d-le Agent, că laptele de capră este mai sănētos, decă cel de vacă, căci acest animal se îmbolnăvesc rar, este mult mai puțin espus a fi atins de tuberculosă ca vaca, care în această privință este foarte gingașă. Din această cauză, laptele ei este un aliment foarte sănētos pentru omienii predispuși a se îmbolnăvi de bōle de piept. Știința însăși i-a recunoscut această proprietate.

Carnea acestor animale se pôte întrebuința atât prospētă, cât și ca pastramă, (carne afumată), în cazul al doilea ea pôte să se conserve mult timp și este un foarte bun nutremēt pentru muncitorii, mai cu sēmă când sunt la munca câmpului. Întrebuințarea ca hrană a pastramei este foarte de recomandat din cauza substanțelor hrănitoare, ce cuprinde într'un volum relativ mic. Decă țeranii s'ar învăța s'o întrebuințeze, ei și-ar îmbunătăți intru cât-va hrana lor.

Sēul de capră este superior, până la un ore-care punct sēului de oie și ajunge câte-odată să se vindă pe un preț mai scump. Din el se pot face luminări foarte bune, de cari să se servescă omienii sērăci.

Pērul caprei se întrebuințeză pentru facerea de peșuri, de țesături impermeabile, ca coviltire pentru căruțe și cergi pentru a acoperi în grajd animalele, de asemenea se întrebuințeză încă și pentru facerea de saci.

El are deci o mulțime de întrebuințări și pôte da o ocupațiă în timpul iernei femeilor dela țera, putēndu-l țese în rēșbōiele lor. Afară de a esta pērul de capră se pôte esporta și în streinătate, unde este cerut când e de calitate bună.

Carnea de ied este foarte bună pentru mănecare, ēr pieile au valōre destul de mare, ele sunt chiar mai căutate, decă cele de miel când sunt bine țăbăcite.

Caprele se desvōltă foarte repede; căci, după cum de sigur cunoșceți, o capră în vērstă numai de 7 sēu 8 luni, este bună pentru reproducțiă putēnd avē dintr'o singură dată chiar și cincî ieți; de obicei ea însă face câte doi pe an. Capra deci pôte ca să răspundă la multe din trebuințele omului dela țera, ea ar putē alina multe nevoi, decă ar fi mai răspândită.

În țera noastră este însă desprețuită chiar de cei, căroră le aduce servicii deosebite, nedându-i-se nici o îngrijire și lăsând-o la voia întēmplărei pe câmpuri, atât în timp rău, cât și în timp bun. În rare localități i se fac bordee în pământ, numite „ohim”.

Nu tot astfel se întâmplă în alte țări. În Germania și Elveția, unde capra este apretiată cum merită, e ținută în grajduri bune și îngrijită cum trebuie. Din această pricină chiar în țările aici amintite crescerea caprelor se dă o deosebită atențiune. Astfel la Esposiția societății germane de agricultură din anul 1899, la Francfurt pe Maina, grupa caprelor a atras atențiunea prin frumusețea esemplarelor espuse, precum și prin importanța crescândă a acestui animal, mai ales pentru gospodăriile alpine. Se dă preferință animalelor cu părul scurt, ușor adaptabile în climatele schimbăcioase și reci. Pentru gospodăriile în stil mai mare s'a recunoscut superioritatea caprelor de Württemberg din cauza conformațiunii puternice a trupului lor, precum și pentru că produce mai mult lapte. De-altminteri, până acum se dedea preferință caprelor de Elveția și corciturilor cu rase germane. Crescătorii de capre renumiți asigură, că nu numai în Germania, d'ér și în Elveția animalele ținute pe lângă casă dau mai mult lapte, decât cele cari trăesc prin muni.

Cererea de capre sănătoșe și bune de lapte a ajuns așa de mare, încât s'au format syndicate, cari se ocupă cu crescerea acestui animal. Mulțumită acestor tovărășii zootehnice, crescerea caprelor a ajuns în Germania de sud la un mare renume. În multe părți din Hessa și Württemberg țapii de prăsilă sunt proprietatea comunelor, cari caută a avé numai animale alese. În asemenea condițiuni selecțiunea se pôte face cu mai multă garanție pentru obținerea unor animale de neam bun.

La noi în țară ar fi de făcut multe îmbunătățiri în acest înțeles, ar fi astfel forte de recomandat să se aducă unele rase streine, cu ajutorul cărora să se îmbunătățească rassa noastră. Intre aceste rase în primul loc putem cita capra de Angora, cu care s'au făcut încercări în țara noastră și a isbutit forte bine. Acestă rassa de capre se află în Francia, unde cultura ei se plătesce mai bine ca aceea a ôiei, putând da un venit net, ce atinge suma de 20 lei (9 fl.) de cap și pe an.

Părul acestei capre este forte fin și chiar frumos; are numérose întrebunțări. Fie-care capră de Angora dă câte 1 jum. până la 2 kilograme de păr la o tunsóre. Din încrucișarea rasei româneșe cu rassa acestă ar resulta un neam forte potrivit pentru țera noastră, d'ér pentru că rezultatele s'e fie desévêșit de bune, va trebui să se dea mai multă îngrijire acestor animale. S'a observat, că decă ele sunt bine îngrijite, dau un lapte mult mai gustos, lipsit chiar de mirosul particular, ce-l are laptele caprelor, cărora nu li-s'a dat nici o îngrijire. Afară de acestă, carnea și părul devin de o calitate mai bună îndată ce în crescere li-se dă mai multă atențiune...

Cu tóte acestea, d-le Agent, nu trebuie să uităm un singur moment, că caprele constituesc în tot-deuna un pericol pentru păduri, mai cu sémă pe cât timp pădurea este în stare de semințis, desiș, pârșeu s'eu prăjiniș...

Veți recomanda însă țeranilor, ca în timpul verei să le pască cât mai bine priponite pentru ca să nu facă rău proprietăților vecine; iérna îi veți îndemna cu insistență să le țină în coșare curate anume făcute, căci numai astfel capra va da tóte folóșele, ce se pot aștepta.

MULTE ȘI DE TÓTE.

Generalul Suvorov.

În ziua de 18 Maiu a. c. s'a împlinit 100 de ani dela mórtea eroului general rus Victor Suvorov, care prin mari fapte de vitejiă pentru imperiul Țarilor ș'a scris nume neperitor în Istoria Rusiei. În tóta viața sa de altfel a fost om cu puține pretenții, trăia și se purta de tot simplu; d'ér în același timp nici odată n'a fost omul închinăciunilor și al lingușirilor. Ostașii s'ei însă, cu cari minuni de eroism a dovedit tot-deuna pe câmpul de răsboie, — îl adorau. În deosebi vorbesc despre faptele lui vitejesci: câmpiile Cassano, Novi și Treb-

bia. Cu tóte acestea însă mulți dela curte nu-l aveau bine, pôte mai ales pentru ținuta lui severă, adevérat militară. Intors obosit și bolnav, d'ér încununat de gloriă din ultimul răsboi, era vorba să fiă primit la Petersburg cu alai și cu mare triumf: Contrarii s'ei însă, șambelani, prin intrigi la Țarul Paul I., care în urma acestora încă îi uria, au zădărnicit primirea proiectată și eroul, însoțit numai de mama sa pe o trăsură țerănescă, a intrat neobservat de nimeni în orașul Petersburg.

Pe patul durerilor generalul Suvorov avea dorința, să mai vadă odată pe Țarul s'eu, Paul I., ale cărui oștiri de atâtea-ori le-a dus la biruință. L'a rugat deci să-l onoreze cu preinalta viziță. Țarul însă a refuzat, d'ér a trimis în locul s'eu pe contele Kutaissov, un favorit al curții. Acest conte Kutaissov, din simplu băiat turc ajuns domn mare și puternic, când a intrat la eroul bolnav, — purta uniforma purpurie de cavaler de Malta și umérul îi era împodobit cu cordonul albastru al ordinului „Sftului Andreiu“. Slăbit și istovit de bolă, generalul nu s'a putut scula din pat, ci de acolo ș'a-a agrăit óșpele:

— Cine ești D-ta? — l'a întrebat.
— Sunt contele Kutaissov.
— Kutaissov? Kutaissov?! Nici odată n'am mai auđit acest nume. Cunosc pe conții Panin, Voronov, Strogonov, — d'ér de contele Kutaissov n'am auđit încă nimic până acum. Ce rang ai, de altfel? — îl întreba eroul.

— Sunt mare măiestru de ceremonii.
— Ce ai fost mai înainte?
— Mare măiestru de vânătoare.
— Și înainte de acestă?
Kutaissov răspuse cu dispăcere:
— Am fost comornic al Țarului.
— Cu alte cuvinte: l'ai ras și tuns!
— D... da, — răspuse contele.
— Proșca! — strigă atunci generalul servitorului s'eu. Acesta intră.

— Vino încóce, bețivule! veđi tu pe domnul acesta îmbrăcat în uniformă roșie și cu cordon albastru? Tocmai ca și tine a fost și el: un servitor, un nimica. Decât că el e turc și nu bea rachiu, așa-dér s'a făcut domn mare. Tu însă ești un bețiv și nici-odată nu s'a alege nimic din tine. Ia pildă dela el, atunci și tu vei deveni un domn mare“.

După acestea Kutaissov s'a întors la Țarul și i-a raportat, că generalul Suvorov a nebunit...

POSTA REDACȚIUNEL.

D-lui „E. F. L.“ Trimiteti manuscrisul.

Căendarul săptămânei.

MAI.	are 31 zile.	FLORAR.
Zilele	Căend. Iul. v.	Căend. Greg.
Dum.	14 M. Isidor	27 Magdalina
Luni	15 C. p. Pachomiu	28 Wilhelm
Marti	16 Cuv. p. Teodor	29 Maximilian
Merc.	17 S. ap. Andronic	30 Ferdinand
Joi.	18 † Inăiț. Donn.	31 Angelica
Viner	19 S. m. Patriciu	1 Iunie. Nicod.
Sâm.	20 S. m. Tatalau	2 Efram

Prognosa timpului.

(După căendarul căpit. Spăriosu.)
Săptămâna din 27 Maiu — 2 Iunie: În 28 întunecime de sóre; 27 și 28 timp schimbăcios cu extreme de temperatură, icl colo furtun. Ploios va fi din 29 Maiu — 1 Iunie. Inceputul lui Iunie va fi rece; icl-colo și ninsóre.

Săptămâna din 3—9 Iunie: Inceputul rece; ploios va fi din 5—7.

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 Maiu 1900.

Renta ung. de aur 4%	116.05
Renta de coróne ung. 4%	91.20
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	120.—
Impr. cáil. fer. ung. în argint 4 1/2%	99.—
Oblig. cáil. fer. ung. de ost I. emis.	115.75
Bonuri rurale ungare 4%	91.20

Bonuri rurale croate-slavone . . .	92.50
Impr. ung. cu premii	158.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin .	138.25
Renta de argint austr.	97.45
Renta de hârtie austr.	97.—
Renta de aur austr.	114.95
Losuri din 1860.	136.—
Acții de-ale Bâncei austro-ungară .	17.73
Acții de-ale Bâncei ung. de credit.	720.—
Acții de-ale Bâncei austr. de credit.	718.25
Napoleonori.	19.26 1/2
Mărci imperiale	118.25
London vista.	242.40
Paris vista.	96.30
Rente de coróne austr. 4%	96.40
Note italiene	90.50

Cursul pieței Brașov.

Din 26 Maiu 1900.

Bancnota rom. Cump.	9.49	Vënd.	19.04
Argint român. Cump.	9.40	Vënd.	9.45
Napoleon'd'ori. Cump.	19.16	Vënd.	19.29
Galbeni Cump.	11.28	Vënd.	11.38
Ruble Rusesci Cump.	127.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.72	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.—	Vënd.	101.—

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 25 Mai 1900.

Măsura	Calitatea.	Valuta în
séu		Kor. fil.
greutatea		
1 H. L.	Grâu cel mai frumos	12 —
"	Grâu mijlociu	11 60
"	Grâu mai slab	11 20
"	Grâu amestecat	9 40
"	Sécara frumósă.	7 20
"	Sécara mijlociă.	6 80
"	Orz frumos	7 —
"	Orz mijlociu.	6 60
"	Ovês frumos.	5 60
"	Ovês mijlociu	5 —
"	Cucuruz	5 —
"	Mălaiu (meiu)	9 —
"	Mazăre.	14 20
"	Lințe	20 —
"	Fasole	10 30
"	Sémênță de in	24 —
"	Sémênță de cânepă	8 80
"	Cartofi.	2 90
"	Măzărliche.	—
1 kilă	Carne de vită	88
"	Carne de porc	96
"	Carne de berbec.	—
100 kil.	Séu de vită prospét.	50
"	Séu de vită topit.	72

Bursa de București

din 24 Maiu n. 1900.

Valori	Doz. bândă	Scad. cup.	Cu banl gata
Renta amortisabilă	5%	Apr.-Oct.	93 1/2
" " Impr. 1892	5%	Ian.-Iul.	94 1/2
" " din 1893	5%	" "	94 1/2
" " 1894 int. 6 mil.	5%	Apr.-Oct.	—
" " Impr. de 32 1/2 mil.	4%	Ian.-Iulie	81 1/4
" " Impr. de 50 mil.	4%	" "	81 1/2
" " Impr. de 274 m. 1890	4%	" "	82 —
" " Impr. de 45 m. 1891	4%	" "	82 —
" " Im. de 120 mil. 1-94	4%	" "	82 —
" " Impr. de 90 mil. 1896	4%	" "	81 1/2
Oblig. de Stat (Conv rurale)	6%	Mar.-Nov.	81 1/2
" Casei Pensiuilor fr. 300	10%	" "	—
" comune Bucurest 18-83	5%	Ian.-Iul.	—
" " " din 1-84	5%	Mar.-Nov.	—
" " " din 1883	5%	Iun.-Dec.	—
" " " din 1890	5%	Mar.-Nov.	—
Scrișuri fonciare rurale	5%	Ian.-Iulie	94 1/2
Scriș. fonciare rurale din 18:0	4%	" "	79 3/4
" " urbane Bucurest	5%	" "	86 3/4
" " Iași.	5%	" "	80 1/4
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	" "	—
Banca Rom. ult. div. fr. 1281	50%	50 v.	—
Banca Națion. ult. div. 66.—	100	intr.v.	2290
Banca aricclă	500	150 v.	340 —
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	intr.v.	284 —
Naționala de asig. ult. div. lei 48	2.0	" "	444.—
Soc. bazalt artif. ult. div. lei 90	2.0	" "	450.—
Soc rom. de constr. ult. div. 15 l	2.0	" "	40.—
Soc. rom. de hârtie ult.	100	" "	—
" Patria" Soc. de asig. ult. 4 lei	100	" "	—
Soc. rom de petrol 1 em. u. d. 0	2000	" "	—
" " " 2 em. n. d. 0	1000	" "	—
Soc. de fur. militare u. d. 60 l.	300	" "	—
" Bistrița" soc. p. f. hârtii 30 l.	1000	" "	—
Sociat. p. constr. de Tramays	200	" "	—
20 franci aur	" "	" "	—
Fabricile Unite de gazóse.	12	" "	—

Scompturi:

Banca nat. a Rom. 8%	Paris	3 1/2
Avansuri pe efecte 9%	Petersburg	5 1/2
Casa de depuner 12%	Berlin	5 1/2
Londra	Belgia	4%
Viena	Elveția	5%

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 23 Maiu 1900

Semințe	Cuallitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme
Grâu Bănățenesc	80	dela 8.05 până la 8.25
Grâu dela Tisa	80	8.10 8.20
Grâu de Pesta	80	7.95 8.10
Grâu de Alba regală	80	8.— 8.15
Grâu de Bácska	80	— —
Grâu ungueresc de nord	80	— —
Grâu românesc	80	— —

Semințe vechi ori nouă	Soiul	Cuallitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme
Sécara	nutreț.	70—72	dela 7.10 până la 7.25
Orz	de rachiu	60—62	6.80 7.—
Orz	de bere	62—64	5.90 6.10
Orz	" "	64—66	5.60 5.80
Ovês	" "	55—60	5.— 5.30
Cucuruz	bănățen.	75	— —
Cucuruz	alt soiul	78	— —
Cucuruz	" "	—	— —
Hirișcă	" "	—	5.— 5.30

Produce div.	Soiul	Cursul
Sâm. de trifoiă	Luțernă ungar.	— —
" "	" transilvană	— —
" "	" bănățenă	— —
" "	" roșia	— —
Ulei de rapiță	rafinat duplu	— —
Ulei de in	dela Pesta	56.— 56.50
Unsóre de porc	dela țera	46.— 47.—
Séu de vacă.	svântată	13.75 19.—
Prune	din Bosnia	— —
Lictar	Slavon și Serbia din Serbia în s.	18.50 19.—
Nuci	slavon nou	— —
Gogoși.	sêrbesc	— —
" "	din Ungaria	— —
Miere	unguresc.	— —
" "	sêrbesc	— —
Céră	brut	— —
Spirit	Drojdiuțe de s.	— —

Cursul losurilor private

din 23 Maiu 1900.

	cump.	vinde
Basilica	18.—	14.—
Credit	398.—	400.—
Clary 40 fl. m.	131.75	132.75
Navig. pe Dunăre.	64.50	66.50
Insbruck	71.25	73.25
Krakau	49.—	50.—
Laibach	135.50	137.50
Buda	132.50	133.50
Paftu	40.70	41.70
Orncea roșie austriacă	20.—	21.—
" " ung.	—	—
" " ital.	—	—
Rudolf	68.50	69.50
Salm	175.25	177.25
Salzburg	59.50	60.50
St. Geuois	133.—	135.—
Stanislaun	130.—	—
Trientine 4 1/2% 100 m. c.	178.—	—
" 4% 50	—	—
Waldstein	—	—
" de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4%	—	—

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Brassóvármegye főispánjától

382—1900 szám.

Pályázati hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságánál üresedésben levő egy évi 1600 korona fizetés és 400 korona lakberrel díjazot vármegyei alszámvevői, egy évi 1000 korona fizetéssel és 400 korona uti átalánnyal ellátott vármegyei állatorvosi, végül egy évi 1000 korona fizetés és 120 korona lakberrel javadalmazatt közgazgatási gyakornoki állásra pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, a kik ezen állásokra pályázni kívánnak, hogy az 1893 évi I. t.-cz. 1. § n előirt általános kellekeken kívül az alszámvevői állásra nézve az 1883 évi I. t. cz. 17 § ában, az állatorvosi állásra nézve az 1883 évi VII. t. cz. 133 §-ában és a közgazgatási gyakornoki állásra nézve az 1883 évi I. t. cz. 5 § VIII pontjában előirt minősítéüket igazolól okmányokkal ölszerelt kérvényeiket folyó évi Junius hó 10-éig hozzám terjesszékbe, később érkező kérvényeket figyelembe nem fogok venni.

Brassó 1900 évi május hó 17-én.

Maurer Mihály s. k.

971,1—2.

főispán.

Subscrierul are onore a aduce la cunoscinta tuturor doritorilor, care vreau a lua in arenda pe termen de 3 ani hotelul meu propriu cu etagiu sub firma „Hotelul Transilvania“, aflator in strada principala, locul cel mai favorabil. Hotelul are 11 odai. Condiitiunile sunt urmatoarele:

1. Subarendatorului se predau toate odaiile mobilate afara de utensiile, ce se recer la un hotel, adeca albituri etc.
 2. Hotelul se da respectivului subarendator gratuit.
 3. Toate soiurile de beuturi se predă proprietariului pe langa procentele obicnuite.
 4. Cuhna de mancară se predă sutarendatorului.
- Informatiuni mai amănunțite se pot lua verbal la proprietarul hotelului, Nicolae Lupu, comerciant in Zărnești, la care sunt a-se adresa și ofertele.

Nicolae Lupu,
comerciant.

Publicațiune de licitațiã.

Comitetul parochial al bisericei române ort. or. a Sf. Treimi din Brașov, suburbial Tocile va da in antepriza prin licitațiã publicã minuendã adaptarea școlii române de pe Toci e și a casei de ședințe a Comitetului parochial, precum și zidirea unei case de locuință pentru ecliserul bisericeii.

Licitațiã se va ține in școlã Duminecã in 21 Maiu st. v. (3 Iunie st. n.) 1900 la 2 ore d. a.

Prețul strigãrei pentru adaptarea școlii și a casei de ședințe este de 1923 fl. 28 cr., era pentru zidirea casei de locuință a ecliserului de 1071 fl. 57 cr., la olaltã 2994 fl. și 85 cr.

Amatorii de licitațiã vor depune vadiu de 10% dela prețul strigãrei in bani gata seu in hãrtii de valoare.

Pana la licitațiã se primesc și oferte inchise, la care trebuie accludat același vadiu.

Planurile de adaptare și zidire, preliminarile de spese și condițiunile de zidire se pot vedea la oficiul parochial al bisericeii.

Brașov, in 7 Maiu 1900.

Comitetul parochial.

Vasile Sfetea, Ioan Suci, președinte. (2-) notar.

ANUNCIURI
(inserțiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrierei administratiunii. In casul publicãrii unui ananțiu mai mult de odatã se face scãdemẽnt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

In Seliste (langã Sibiu)

Loc cu aer curat de munte, poziție romanticã, cu scaldã de apă de munte, aranjatã de curẽnd, preumblãri admirabile, pavilion Elvețian, Hotele, Casinã, bibliotecã, medic, apotecã, excursiuni frumoșe și ușore in munți, etc. sunt de inchiriat

odai și locuințe

la privați, pentru saisonul de varã, curate, bune și foarte ieftine cu și fãrã serviciu.

Cu detaluri servesece

959,2-3 Primãria comunalã.

AVIS.

Subscrierul am onore a aduce la cunoscinta on. public, cã am inceput lucrãri de

vãpsitorie și lucitorie de mobile, binale, odai etc.

Rog, a-me sorigini in intreprinderea mea, promițãnd lucrare solidã și ieftinã.

Cu totã stima

913,2-3. **Vasilie Moldovan,**
Brașov (Scheiu), Costã nr. 20.

Mijloc de casã folositor!

Marca legal inregistratã.

FLUIDUL ELSA FELLER
care are un efect miraculos și probat de autoritatea sanitarã, folosește la cele mai multe morburã, intrebuințat atãt estern, cât și intern, așa:

La friguri, junghiri, podagra, reuma, tuse, tronã, durere de stomach, disenterie, dureri de pept, cap, dinți, grãtã, durere de ochi etc. etc.

Prețul 12 sticle impreunã cu instrucțiã 5 cor. 21 sticle 8 cor. 60 fil., 48 sticle 16 cor. Trimite franco cu rambursã seu dupã primirea prețului singur producțional

EUGEN V. FELLER
farmacist la „Heiligen Dreifaltigkeit“ in Stubica Nr. 135. (Comitatul Agram)
Fie-cãruia sunt de recomandat

Pilulele-Rabarber ale lui **Feller** cu marca „ELSA“. Au efect sigur și fãrã dureri de mistuire, cãrcei, constipațiã, limbrici, anemie, gãlbinare etc.

1 Sul (6 cutii impreunã cu inscripț. franco 4 cor. Depou principal in Budapesta la farmaciile: Török József, Király-u. 12., Zoltán Béla N.-Korona-u. 23.

Mari efecte vindecãtoare!

UN TINER, practicant de cancelariã, care posedã și limba maghiarã, se acceptãzã cu condițiuni favorabile.

A se adresa pãnã in 5 Iunie a. c. st. n. la „Cassa de pãstrare“ (Reuniune) in Seliste, (comitatul Sibiu) 966,3-5.

Stabilimentul de hidroterapie

dela bãile de abur ale Eforiei s'a deschis. Informatiuni și prospecte se pot lua dela Administratorul bãilor. 957,6-6

La Inalta poruncã a Maestãții Sale Apostolice c. și r.

XXXIII. LOTERIE de STAT C. și R.

pentru scopuri filantropice din partea de dincolo a monarchiei.

Acesta Loterie de bani, unica in Austria legal concesionatã, conține 16,514 câștiguri in bani gata, in suma totalã de 410,200 corone. Câștigul principal este de **200,000 corone bani gata.** Tragerea urmeazã irevocabil in 7 Iunie 1900. Un los costã 4 corone.

Losuri se capetã la Secțiã loteriei de stațiã in Viena, I. Rismergasse nr. 7, la Colectorii de loterie, Traficã, la Oficiile de dare, Poste, Telegraf și Cãile ferate, Zãrãii etc. — Planul loteriei se da gratis, cumpãrãtorilor de losur.

Losuri se trimitt francate.

DIRECTIA LOTERIEI C. și R.
secțiã loteriei statului.

934,8-10.

Specialitate contra Pustulilor, Purureilor, Gãnușii de bucatãrii, Șoșii. Parasiti pe animale domestice ce

Zacherlin

Nu pachetat in pungi (tocuri) ci veritabil numai in sticlute (cu numele Zacherlin.)

Acesta este ajutorul cel mai bun și radical contra plagei a ori și ce insecte.

Se aflã de vëndare: in Brașov: La Domnii J. L. et A. Hesshaimer, Heinrich Zinz Dimitrie Eremias nepoșii, Emil Por, Karl Irk, Julius Müller, Carol Schuster farmacist, Teutsch et Tarlier, N. Grãdinar, Eduard Kugler farm., Julius Hormung farmacist, Heinrich G. Obert, Ferdinand Jekelius farm., Victor Roth farm., Karl Harth, Rudolf Strigl, T. Kelemen farm., W. Stadtmüller, Lazar & Verzar, Heinrich Petersberger. In Fãgãraș: La Domnii: Johann P. Hermann, R. G. Romonțanu, I. Iarosh. Heinrich Schul, Alexander Nehrer, Jacob Fleissig. In Cobalim: La Domnii: Ernst Wolff, Eduard Victor Melas. și unde sunt afisate plãcate.

Pentru **SESONUL de Primãvarã și Varã 1900** 925,17-10

STOFE veritabile de Brün.

Un coupon de metri 3.10 lungime pentru un costum complet rec, pantaloni și giletã costã numai	fl. 2.75 3 70, 4 80 din stofã bunã wa banã fl. 6.— și 6.90 fl. 7.75 fl. 8 65 fl. 10.—	mai finã foarte finã
---	---	----------------------

Un coupon pentru costum de salon fl. 10.— cum și stoffe de pardiseuri, Loden pentru turisti, Kamgarn fin etc. etc. — Trimite cu prețurile fabricii renumita și cunoscutã ca solidã și reela fabricã de postavuri

SIEGEL-IMHOF in BRÜNN.

— Mostre gratis și franco. — Liferãție conform mostri se garantãzã. — Avantagiile clienteli private, a comanda direct la firma de sus, sunt mari.